

PRIMLJENO: 15.9.2014.			
ORG JED.	BROJ	PRILOZI	VRJEDNOST
	878		

Комисија за писање извјештаја

Сенату Универзитета у Бањој Луци

- Посредством Научно-наставног вијећа Правног факултета -

Одлуком Научно-наставног вијећа Правног факултета Универзитета у Бањој Луци, бр. 12/3.495-III-5/14 од 06.06.2014. године, именована је Комисија за писање извјештаја за избор наставника за ужу научну област Кривично право и Кривично процесно право (за наставни предмет Организовани криминалитет) у саставу:

1. Др Миодраг Симовић, редовни професор, ужа научна област Кривично право и Кривично процесно право, Правни факултет Универзитета у Бања Лука (председник),
2. Др Станко Бејатовић, редовни професор, ужа научна област Кривично право и Кривично процесно право, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу (члан),
3. Др Урош Пена, доцент, ужа научна област Кривично право и Кривично процесно право, Правни факултет Универзитета у Источно Сарајево (члан).

Након разматрања конкурсног материјала, Комисија подноси следећи:

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у звање

И. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:
Одлука Сената Универзитета у Бањој Луци број: 02/04-3.2369-12/14, од 16.07.2014. године, Сенат Универзитета у Бањој Луци, 16.07.2014. године

Ужа научна/умјетничка област:
Кривично право и кривично процесно право

Назив факултета:
Правни факултет

Број кандидата који се бирају:

Један (1)

Број пријављених кандидата:

Један (1)

Датум и мјесто објављивања конкурса:

23.07.2014. године, дневни лист „Глас Српске“ Бања Лука и веб сајт Универзитета

Састав комисије:

- а) председник, др Миодраг Симовић, редовни професор, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци,
- б) члан, др Станко Бејатовић, редовни професор, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу,
- в) члан, др Урош Пена, доцент, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву.

Пријављени кандидати:

1. Др Миле Шикман, Светозара Марковића, број 5ј, 78000, Бања Лука.

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци:

Име и презиме:	Миле Шикман
Датум и мјесто рођења:	16.07.1979. године, Јајце
Установе у којима је био запослен:	Министарство унутрашњих послова Републике Српске
Радна мјеста:	<ul style="list-style-type: none">- Асистент у Високој школи унутрашњих послова, Бања Лука, Управа за полицијско образовање од 2002.-2006. године,- Инспектор за планирање, развој и обуку, Директор полиције, Одјељење за планирање, развој и обуку, од 2006.-2009. године,- Начелник Управе за полицијско образовање, Управа за полицијско образовање од 2009.- до данас.
Научна и/или умјетничка област:	Кривично право и кривично процесно право
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	<ul style="list-style-type: none">- Члан <i>Удружења правника Републике Српске</i> са сједиштем у Бањој Луци, од 2008. године- Члан <i>Међународне асоцијације директора полицијских академија</i> (International Association of Directors of Law Enforcement Standards and

	Training), са сједиштем у Портланду (САД) од 2013. године - Члан <i>Међународног удружења руководица у полицији</i> (Internacional Police Executive Symposium) са сједиштем у Њујорку (САД) од 2007. - Члан <i>Интернационалне асоцијације криминалиста</i> са сједиштем у Бањој Луци, од 2008. године.
--	---

б) Биографија, дипломе и звања:

Основне студије:	
Назив институције:	Полицијска академија Београд
Звање:	Дипломирани официр полиције
Мјесто и година завршетка:	Београд, 2002. године
Просјечна оцјена:	9,54
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Факултет безбједности Универзитета у Београду
Звање:	Магистар наука безбједности, одбране и заштите, област наука безбједности
Мјесто и година завршетка:	Београд, 2006. године
Назив магистарског рада:	Утицај глобалних друштвених промјена на актуелни и могући тероризам
Ужа научна/умјетничка област:	Безбједносне науке
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Правни факултет, Универзитет у Крагујевцу
Звање:	Доктор правних наука
Мјесто и година завршетка:	Крагујевац, 2009. године
Назив докторске дисертације:	Савремене методе супротстављања организованом криминалитету (кривични, процесни, криминалистички аспект)
Научна/умјетничка област:	Кривично право и кривично процесно право
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, период)	1. ВШУП, професор високе школе, од 03.06.2009. – на неодређено вријеме; 2. Факултет за безбједност и заштиту, доцент, од 21.09.2009. – изборни период у звању доцента.

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата:

Радови прије последњег избора/реизбора: (Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)	
Научна монографија националног значаја - члан 19. тачка 3.	
1. Шикман, М. (2006). <i>Тероризам - актуелни и могући облици</i> . Бања Лука: Висока школа унутрашњих послова, укупно 310 стр.: СРП катаголизација: 325.285; 327.88:323.28; ISBN 99938-43-13X; COBISS.BH-ID 29720;	
Прегледни научни рад у часопису националног значаја или поглавље у монографији истог ранга - члан 19. тачка 12.	
2. Шикман, М. (2008). Узроци криминалитета детерминисани сиромаштвом и	

друштвеном кризом, *Зборник радова са међународног научног скупа на тему „Друштвена криза и превазилажење сиромаштва у Републици Српској и Босни и Херцеговини“*, Дефендологија центар за безбједносна, социолошка и криминолошка истраживања, Бања Лука, 2009. стр. 169-184 (укупно 559 стр.), ISBN 978-99955-22-08-7; COBIS.BH-ID 1211416;

3. Шикман, М. (2008). Криминалистички аспекти примјене специјалних истражних техника, *Зборник радова „Примјена савремених метода и средстава у сузбијању криминалитета“*, Брчко: Интернационална асоцијација криминалиста, стр. 228-244; укупно 560 стр.; ISBN 978-99938-874-2-3;
4. Пена, У., Шикман, М. (2008). Организовани криминалитет у Републици Српској и Босни и Херцеговини - стање и мјере сузбијања. *Зборник апстраката Међународна конференција "Политика супротстављања организованом криминалу"*, Београд, стр. 45-46;
5. Шикман, М. (2008). Самоубилачки тероризам - феноменолошки и виктимолошки аспекти, *Наука, безбједност, полиција, Vol XIII, No. 1, 2008*, Београд, стр. 173-191, укупно стр. 200; УДК:323.28, ISSN 0354-8872;
6. Шикман, М. (2008). Кривичноправни аспекти организованог криминалитета, *Правна ријеч*, Бања Лука, бр. 15/2008: стр. 333-354; укупно 737 стр.; УДК: 343.911; ISSN 1840-0272;
7. Пена, У., Шикман, М. (2008). Сарадња полиције и тужилаштва у сузбијању криминалитета. *Сречавање и сузбијање савремених облика криминалитета III. Београд*: Криминалистичко полицијска академија. укупно стр. 272, стр. 7-28. UDC 343.123.12(4);
8. Шикман, М. (2008). Дјелатности организованог криминалитета у вези са опојним дрогама, *Дефендологија*, Бања Лука, бр. 21-22/2008: стр. 103-112; укупно 195 стр.; УДК: 343.976:613.83; ISSN 1450/6157;
9. Шикман, М. (2007). Кривичнопроцесни аспекти супротстављања организованом криминалитету, *Правна ријеч*, Бања Лука, бр. 12/2007: стр. 497-522; укупно 626 стр.; УДК: 343.1(497.15); ISSN 1840-0272;
10. Шикман, М. (2007). Супротстављање организованом криминалитету, са освртом на специјалне истражне технике, *Дефендологија*, Бања Лука, бр. 19-20/2007: стр. 139-150; укупно 227 стр.; УДК: 343.9.02; ISSN 1450/6157;
11. Шикман, М., Пена, У. (2007). Тероризам и организовани криминалитет као изазови глобалној безбједности, *Криминалистичке теме*, Сарајево, бр. 1-2/07: стр. 81-102; укупно 364 стр.; UDC 343.9 ISSN 1512-5505;
12. Шикман, М. (2005). Утицај глобалних промјена на трендове, тенденције и кретања тероризма, *Дефендологија*, Бања Лука, бр. 17-17/05: стр. 153-166; укупно 267 стр.; УДК: 323.285; ISSN 1450/6157;
13. Вејновић, Д., Шикман, М. (2004). Мјесто и улога законског и подзаконског регулисања области о агенцијама за обезбјеђење лица и имовине и приватној детективној дјелатности, *Дефендологија*, Бања Лука, стр. 11-29; укупно 173 стр.; УДК: 343.123.12; ISSN 1450/6157

Научни рад на скупу националног значаја, штампан у цјелини - члан 19. тачка 17.

14. Шикман, М. (2008). Заштита од тероризма у Босни и Херцеговини – стање и перспективе, *Зборник радова „Безбједност и заштита у Републици Српској и Босни и Херцеговини, стање и перспективе“*, Бања Лука: Факултет за безбједност и заштиту, стр. 351-376; укупно 422 стр.; СРП 351.74/.76(497.6)(082); ISBN 978-99955-23-06-0; COBIS.BH-ID 699672;
15. Шикман, М. (2005). Криминалистичка схватања тероризма, као облика организованог криминалитета, *Зборник радова „Криминалистика у теорији и пракси“*, Бања Лука: Висока школа унутрашњих послова, стр. 365-378;

укупно 434 стр.; ISBN 99938-43-14-8; UDK 343.9(082);

Радови послје последњег избора/реизбора:

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодова сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Научна монографија националног значаја – члан 19. тачка 3.

1. Шикман, М. (2010). *Организовани криминалитет – кривични, процесни, криминалистички аспект*. Бања Лука: Дефендологија центар за безбједносна, социолошка и криминолошка истраживања, укупно 644. стр; СРП катаголизација: 343.9.02, 343.85; ISBN 978-99955-22-15-5; COBISS.BH-ID 1548568; (10 бодова)

Тежиште ове монографије бави се проблемом истраживања супротстављања организованом криминалитету примјеном савремених метода за откривање и истражу кривичних дјела организованог криминалитета, што подразумева и истраживање кривичних, процесних и криминалистичких аспеката примјене савремених метода у супротстављању организованом криминалитету. Наиме, уважавајући чињеницу да традиционалне методе супротстављања организованом криминалитету нису довољне, акценат се ставља на савремене методе у откривању и истражи кривичних дјела организованог криминалитета, са освртом на кривичне, процесне и криминалистичке аспекте њихове примјене. Такође, сагледани су и појавни облици организованог криминалитета, са освртом на идентификацију постојећих облика организованог криминалитета у Републици Српској и Босни и Херцеговини. Монографија, поред уводног и закључног дијела, систематизирана је у шест дијелова рада. У првом дијелу разматран је проблем појмовног одређења и дефинисања организованог криминалитета. У другом дијелу сагледани су кривични и процесни аспекти организованог криминалитета. У оквиру трећег дијела приказани су криминалистички аспекти откривања и истраге кривичних дјела организованог криминалитета, односно стратешки приступ супротстављању организованом криминалитету и криминалистичко - обавјештајни рад, као и други криминалистички аспекти супротстављања организованом криминалитету. У четвртном дијелу сагледани су постојећи појавни облици организованог криминалитета, са освртом на идентификацију појавних облика организованог криминалитета у Републици Српској и Босни и Херцеговини. Пети дио је тематски дио и у њему су сагледане савремене методе откривања и истраге кривичних дјела организованог криминалитета. У шестом дијелу рада дати су прикази резултата емпиријског истраживања.

Прегледни научни рад у часопису међународног значаја или поглавље у монографији истог ранга – члан 19. тачка 11.

2. Šikman, M., Đukić, S. (2014). Challenges to Using Intelligence in Law Enforcement and Judicial Processes in Bosnia and Herzegovina. In *Intelligence and Combating Terrorism - New Paradigm and Future Challenges* (Ed. Čaleta, D. & Šhemella, P.). Ljubljana: Institute of Corporate Security Studies. (p. 173-184) СРП 005.922.1 ISBN 978-961-92860-8-1; (10 бодова)

Нема дилеме да је за успјешно супротстављање тероризму неопходно прикупљање и коришћење обавјештајних информација и података. Коришћење обавјештајних информација може имати оперативни карактер или доказни значај, што зависи од законског основа прикупљања наведених информација и података, субјекта који примјењује радње на њиховом прикупљању, као и начина предузимања ових радњи. Сходно наведеном у Босни и Херцеговини су институционализована два начина прикупљања обавјештајних података и то: обавјештајним активностима (дјелатностима Обавјештајно-безбједносне службе БиХ кроз примјену мјера тајног надзора) и криминалистичким активностима (дјелатностима агенција за спровођење закона, и то полицијских агенција, примјеном посебних истражних радњи). Обавјештајним активностима

се прикупљају подаци који прије свега указују на потенцијалне пријетње по безбједност Босне и Херцеговине, док се криминалистичким активностима прикупљају подаци који указују на постојање основа сумње о извршеном кривичном дјелу и учешћу. Дакле, прве се не користе у кривичним поступцима, док су друге примарно везане за кривичну истрагу у конкретним кривичним предметима. Оно што се поставља као питање јесте како унаприједити коришћење прикупљених обавјештајних података и у кривичним поступцима. У раду су разматране неке од могућности и дати одређени приједлози који се тичу како усаглашавања појединих законских одредби, тако и унапређења сарадње и координација обавјештајне службе, с једне стране, и полицијских агенција и тужилаштва, с друге стране.

3. Шикман, М., Лалић, В. (2013). A New Concept of the Police and Policing in Republika Srpska (Bosnia and Herzegovina). *Handbook on Policing in Central and Eastern Europe*. Ed. Gorazd Meško, Charles B. Fields, Branko Lobnikar, Andrej Sotlar. ISBN: 978-1-4614-6719-9 (Print) 978-1-4614-6720-5, стр. 287-303; **(10 бодова)**
4. Шикман, М. (2013). Corporate Crime - New Approaches and Future Challenges. Ed. Čaleta, D., Vršec, M. *Management of Corporate Security – New Approaches and Future Challenges*. Ljubljana: Institute of Corporate Security. (103-114). ISBN 978-961-92860-7-4; **(10 бодова)**

Концепт корпоративног криминала, нагло се развио посљедњих тридесетак година, са повећањем броја корпорација које учествују у привредном и јавном животу. Посебно је до изражаја дошла спознаја да корпорације, у оквиру своје основне дјелатности, могу дјеловати и противзаконито, наносећи штету држави, али и друштву у цјелини. Имајући у виду суштину корпоративног пословања и управљања (тежња ка стицању профита), те обим њихове дјелатности, може се претпоставити колика штета се наноси нелегалним дјелатностима. Поред наведеног, корпоративни криминал данас има доминантно изражен међународни карактер, с обзиром на све веће присуство мултинационалних корпорација, а што додатно отежава кривичноправну реакцију на овај облик негативног друштвеног дјеловања. Поред тога, у данашњем времену глобалног капитализма, напредног технолошког развоја, укључујући развоје електронске трговине, може се очекивати додатни раст корпоративног криминала. Исто тако, корпоративни криминал показује чврсту повезаност са другим врстама кривичних дјела, а нарочито криминалом бијелог оковратника, економским криминалом и организованим криминалом. Често постоји неразликовање ових криминалних феномена, што утиче на истраживање корпоративног криминала. Иако су обављајући своју дјелатност неке од корпорација извршавале поједина кривична дјела, кривична одговорност правних лица дуго није била предвиђена националним законима, посебно европских земаља из којих су долазиле те корпорације. Због тога су многе земље приступиле измјенама свог кривичног законодавства, те омогућиле одговорност и кажњавање правних лица за почињена кривична дјела (било на директан, било на посредан начин). Имајући у виду европске директиве и друге међународне стандарде, може се очекивати да ће ово питање бити усклађено у европским земљама на начин да ће се за кривична дјела учинити одговорним корпорације, што ће условити и развој корпоративног кривичног права.

5. Шикман, М., Иветић, С. (2011). Terrorism in Bosnia and Herzegovina - Current State and Suppression Measures. *Internal Security 2011 July-December*, Vol. 3, Issue 2. Szczytno: Police Academy in Szczytno. ISSN 2080-5268. (стр. 31-44); **(10 бодова)**
6. Шикман, М. Вејновић, Д. Лалић, В. (2010). Private Security in Bosnia and Herzegovina, *Urbanization, Policing, and Security* (Ed. Gary Cordner, AnnMarie

Cordner, Dilip K. Das), International Police Executive Symposium, CRC Press, Taylor & Francis Group. pp. 389-402. ISBN-13: 978-1-4200-8557-0; ISBN-10: 1-4200-8557-3; HT361.U727 2010, 363.209173"2-dc22; (10 бодова)

Прегледни научни рад у часопису националног значаја или поглавље у монографији истог ранга – члан 19. тачка 12.

7. Шикман, М. (2014). Организовани насилнички криминалитет. *Безбједност, полиција, грађани*, бр. 1-2/14. Бања Лука: Министарство унутрашњих послова Републике Српске, 29-47. укупно стр. 254. УДК 343.9:316.624, DOI: 10.7251/bpgebl12114029S, ISSN 1840-0698; (6 бодова)

Организовани насилнички криминалитет представља врсту организованог криминалитета у коме доминира насиље, односно, које карактерише брутално и агресивно поступање учиниоца, при чему елемент насиља има доминантан карактер. С друге стране, генералном анализом кривичних дјела организованог криминалитета може се уочити да нека од тих дјела управо карактерише висок степен насилности приликом њиховог извршавања. У питању је прије свега "функционално насиље", којим се омогућава или олакшава остваривање циљева криминалне организације, али и вршење неких класичних кривичних дјела организованог криминалитета (плаћена „наручена“ убиства, трговина дрогом, трговина људима, кријумчарење оружја, итд.). Дакле, насиље у организованом криминалитету може се појавити као вид криминалне дјелатности или као начин функционисања криминалне организације. У том контексту, вршење кривичних дјела организованог криминалитета на овај начин, може да представља основни извор прихода криминалне организације (основна садржина дјелатности криминалне организације), док, с друге стране, насилничким криминалитетом криминалне организације могу да обезбјеђују додатне изворе прихода, али и да штите сопствену криминалну организацију, односно да се обрачунавају са супарничким криминалним организацијама или пак представницима закона (судије, тужиоци, полицајци, итд.). Као облици организованог насилничког криминалитета могу се посматрати: рекет, облици тешког убиства (тзв. плаћена, наручена, професионална убиства), принуда, отмица, зеленаштво, изнуда, ујена и разбојништво, али и друго насиље којим се остварује притисак на органе правосуђа, полиције, свједоке, итд. Насиље се најчешће огледа у грубој употреби силе, путем различитих начина и средстава. Једна од карактеристика насиља која се примењује у вршењу кривичних дела организованог криминалитета је његова несоразмјерност, ради остваривања одређеног циља. У сваком случају, насиље је врло честа карактеристика организованог криминалитета, било да се ради о насилном вршењу кривичних дјела или, пак, о насиљу као начину вршења утицаја на државне органе, појединце и друге субјекте социјалне контроле. У раду је дат кратак феноменолошки осврт на облике испољавања организованог насилничког криминалитета.

8. Шикман, М. (2014). Организовани (транснационални) криминалитет и кривичноправна (међународноправна) реакција. *Казнена политика као инструмент државне политике на криминалитет*. Бања Лука: Министарство правде Републике Српске. (359-376). СР 343.241 (082), ISBN 978-99938-22-40-0, COBISS.RS-ID 4199448; (6 бодова)

Организовани криминалитет представља најдинамичнију и најсложенију криминалну дјелатност, којом су угрожени не само интереси и вриједности заштићени националним кривичним правом, већ и међународноправним актима. Заправо, данас је тешко направити јасну разлику између организованог криминала који има транснационални карактер и оног који се испољава унутар граница једне државе. Због тога, многи сматрају да је транснационалност један од обавезних критеријума савремених схватања организованог криминалитета. Исто тако, и реакцију на овај криминални феномен карактерише јачање улоге

међународноправних инструмената, али и кривичноправне ретрибуције у националним оквирима. Дакле, очигледно је да је кривичноправна реакција на организовани криминалитет, прије свега, репресивним методама, укључујући прије свега прикривену дјелатност агенција за спровођење закона и примјене метода тајног надзора, уз истовремено привремено ограничавање гарантованих права и слобода. Наведене тенденције посебно су изражене од почетка XXI вијека, а процјене су да ће у наредном периоду доћи, како до експанзије транснационалног организованог криминалитета, тако и до повећане друштвене реакције на исти, укључујући свакако инструменте међународног кривичног права, али и нормама материјалног и процесног кривичног права унутар држава. С тим у вези, у раду је дат кратак приказ појма, структуре и облика испољавања организованог (транснационалног) криминалитета, те облика друштвене реакције, укључујући међународноправни оквир и кривичноправну реакцију на овај изузетно друштвено опасни криминални феномен.

9. Шикман, М., Говедарица, М. (2013). Корпоративни криминалитет и одговорност правних лица за кривична дјела. *Правна ријеч*, број 37/2013, година X, стр. Бања Лука: Удружење правника и Правни факултет, стр. 317-337., укупно 805 стр. УДК 343.2./9 ISSN: 1840-0272; (6 бодова)

Корпоративни криминалитет није никаква нова врста криминалитета. Његова генеза може се посматрати кроз постојање и дјеловање правних лица које је усмјерено ка нелегалним активностима, у оквиру легалног пословања, а ради стицања противправне имовинске користи (прије свега профита). Неке карактеристике корпоративног криминалитета указују и на немогућност да се реално сагледају стање, структура и кретање кривичних дјела корпоративног криминалитета искључиво по основу званичних статистичких података, јер постојеће тешкоће у откривању ових кривичних дјела и у обезбјеђивању доказа доводе до појаве тамне бројке овог криминалитета која није занемарљива. У том контексту кључно питање јесте откривање, разјашњавање и доказивање ових кривичних дјела. Мисли се, прије свега, на уређивање услова за одговорност корпорација (правних лица) за кривична дјела, кривичне санкције које се могу изрећи корпорацијама (правним лицима), као и поступак у којем се одлучује о одговорности корпорација (правних лица) и изрицању кривичних санкција, као и друга питања од значаја за контролу овог криминалног феномена. У Републици Српској и Босни и Херцеговини одговорност правних лица за кривична дјела регулисана је у оквиру Кривичног закона (посебном главом закона). Ипак, многа питања одговорности правних лица за кривична дјела нису у потпуности јасна, одређене инкриминације нису прецизне, те тумачење наведених одредби може да доведе у непотребне дилеме. Због тога се намећу оправданим размислимања о уређивању овог посебног предмета на квалитетнији начин, при чему би се систематизовале одредбе материјалног, процесног и извршног кривичног права које се тичу одговорности правних лица за кривична дјела.

10. Шикман, М. (2013). Кривичноправно реаговање на тешке облике криминалитета у привредно-финансијском пословању. *Тешки облици криминалитета и државна реакција*. Требиње: Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу. УДК: 343.14:343.37336.7) стр. 381-404 ISBN 978-99955-691-6-7 COBISS.BH-ID 3621912; (6 бодова)

Кривичноправно реаговање на тешке облике криминалитета у последње вријеме је не само предмет научних и стручних расправа, већ и ширих друштвених, прије свега, јавних (медиских), али и политичких дискусија о овом питању. Тако се од кривичноправног реаговања очекује „ефикасна“ заштита друштва од криминала, посебно његових најтежих облика, чак и по цијену битног ограничавања гарантованих права и слобода. Ове тенденције су посебно изражене код појединих облика криминалитета, као што су организовани криминалитет, тероризам,

корупција, укључући и тешке облике криминалитета у привредно-финансијском пословању. У контексту супротстављања привредном криминалитету, због својих специфичности, степена друштвене опасности, статуса учинилаца и насталих посљедица, привредни криминалитет се, у многим сегментима, разликује од осталих облика савременог криминалитета, што у оквиру кривичноправног реаговања, и одређује одређене специфичности. Комплексност, разноврсност и динамичност привредног криминалитета налаже потребу перманентног изграђивања и усавршавања кривичноправног реаговања, али и усвајања савремених криминалистичких метода и приступа, при чему се мора водити рачуна о могућностима коришћења достигнућа природних, техничких и друштвених наука чија примјена има посебан значај у обезбјеђивању материјалних и личних доказа у поступку разјашњавања и доказивања најтежих кривичних дјела из области привредног криминалитета. Ипак, овај став није нимало лако реализовати, због ионако компликованог концепта кривичноправног реаговања на тешке облике криминалитета уопште. Сходно том, и код реаговања на тешке облике криминалитета у привредно-финансијском пословању проблематизују се питања која се тичу како материјалноправне, тако и процесноправне природе. У раду ће бити презентовани основни принципи кривичноправног реаговања на тешке облике криминала у привредно-финансијском пословању, са освртом на ову реакцију у Републици Српској.

11. Шикман, М., Бошковић, Г. (2013). Високотехнолошки криминал у Републици Српској – актуелно стање и мјере сузбијања. *Супротстављање савременом организованом криминалу и тероризму*. Београд: Криминалистичко полицијска академија. стр. 217-232. укупно 455. ISSN: 978-86-7020-267-2, COBISS.SR-ID 203874060; **(6 бодова)**
12. Шикман, М. (2012). Значај криминалистичког учења о фиксирању доказне информације. *НБП Журнал за криминалистику и право*, Вол. XVII, Бр. 3, 2012. Београд: Криминалистичко полицијска академија. УДК: 343.985(497.11),343.14, ISSN 0354-8872, COBISS.SR-ID 125217799, стр. 107-120; **(6 бодова)**
13. Шикман, М. (2012). Криминалистички и кривичнопроцесни принципи коришћења информатора у сузбијању криминала. *Правна ријеч*, број 33/2012, година IX, Бања Лука: Удружење правника Републике Српске ISSN: 1840-0272. УДК 343.22 укупно 679 стр. (599-622); **(6 бодова)**

Коришћење информатора у сузбијању криминала није никаква новина у криминалистичком смислу. Заправо, коришћење информатора представља традиционални, оперативни, метод рада полиције у откривању кривичних дјела и учинилаца (често се констатује да је полицијски службеник успјешан, онолико колико има добре информаторе). Истовремено, ово питање је и изузетно осјетљиво, јер је однос на релацији "инспектор-информатор" често двосмјерне природе, што може да има одређене импликације и на рад полиције (одлив информација, уступци информатору, итд.). Поред наведеног, информатор може имати и процесни значај у сузбијању криминала, будући да је његово коришћење регулисано и кривичнопроцесним законом. Дакле, информатор не само што има оперативни значај (прије свега хеуристички), он има и доказни значај, у смислу прикупљања и обезбјеђивања доказа. Овај карактер информатора даје му посебну димензију (и сензибилност). У сваком случају, на основу наведеног, произилази да коришћење информатора у сузбијању криминалитета можемо посматрати на два начина: прво, као оперативно-тактичку мјеру и радњу и, друго, као посебну истражну радњу. У првом случају, коришћење информатора има неформални, оперативни карактер, при чему се информације прикупљене на тај начин не могу користити као докази у кривичном поступку. С друге стране, коришћење информатора као посебне истражне радње има формални карактер, регулисано

je Законом о кривичном поступку, а информације и материјали прикупљени на тај начин представљају доказе (личне и материјалне) у кривичном поступку и на њима се може заснивати судска пресуда. Дакле, нужно је правити разлику када се информатор користи као извор оперативних информација, а када као посебна истражна радња којом се обезбјеђују докази (лични и материјални) у кривичном поступку. Ипак, без обзира што се ради о врло значајној радњи откривања и доказивања кривичних дјела и учинилаца, у практичном смислу њени домети су врло ограничени. У оперативном смислу коришћење ове радње је оптерећено многобројним потешкоћама које се одражавају на рад полиције, док у процесном смислу ова радња се и не користи (до сада нити у једном случају није коришћен информатор као посебна истражна радња). Због тога је нужно унапређење постојећих и изграђивање нових криминалистичких и кривичнопроцесних процедура, стандарда и принципа коришћења информатора у сузбијању криминала.

14. Шикман, М. (2012). Организовани криминалитет као предмет научног истраживања. *Дефендологија, Година XV, Број 31*. Бања Лука: Европски дефендологија центар. стр. 9-22. DOI: 10.5570/dfnd.1231.01.se COBISS.BH-ID 2506520 UDK 343.9.02.; **(6 бодова)**
15. Шикман, М. (2011). Formal manifestations of organized crime in Bosnia and Herzegovina. *Criminal Justices Issues, Journal of Criminal Justice and Security*. Sarajevo: Faculty of Criminal Justice and Security. Year XI, Issues 5-6, p. 59-74, ISBN 1512-5505; **(6 бодова)**
16. Шикман, М. (2011). Примјена индицијалног метода у откривању и разјашњавању кривичних дјела организованог криминалитета. *Криминалистичке теме, Годиште XI, број 3-4*. Сарајево: Факултет за криминалистику, криминологију и сигурносне студије. ISSN 1512-5505. (стр. 99-116); **(6 бодова)**

Откривање и разјашњавање кривичних дјела обично започиње уочавањем индицијалних чињеница које указују на постојање кривичног дјела, као и на могућег учиниоца. Питање које се поставља јесте начин њиховог коришћења и тумачења у истрази, те проблема у практичној примјењивости теоријског концепта индиција, верзија, основа сумње, основане сумње, мањег или већег степена вјероватноће, те сумње и извјесности. Ово питање посебно долази до изразаја код кривичних дјела организованог криминалитета, будући да се ради о сложеним и тежким кривичним дјелима, која се обично откривају и доказују коришћењем специјалних истражних техника (посебних истражних радњи). При разјашњавању и доказивању кривичних дјела организованог криминалитета потребно је у потпуности разјаснити све битне чињенице и елементе које поједина кривична дјела сврстава у област организованог криминалитета и упоредо обезбједити адекватне материјалне и личне доказе у односу на кривично дјело и његовог учиниоца. Ријетко се дешава да се код ових кривичних дјела учинилац затекне на дјелу, али су могуће такве ситуације и треба их све више очекивати захваљујући примјени нових метода при откривању и доказивању кривичних дјела организованог криминалитета. Поред тога, уважено је мишљење да примјена традиционалних криминалистичких истрага не гарантује успјех у хеуристичкој дјелатности код ових кривичних дјела. Ипак, без обзира на важност и значај савремених метода откривања и истраге кривичних дјела организованог криминалитета, посебно мјесто има индицијални метод откривања кривичних дјела и учинилаца, као један од главних метода криминалистичке методике. Чињенице које се анализирају и сагледавају, њихове могућности за планирање оперативне дјелатности, кроз предузимање одговарајућих криминалистичких радњи и мјера, у највећем броју су оперативног значаја, али су присутне и доказне информације, што опет зависи од садржаја сваке поједине криминалистичко-

тактичке ситуације. Стога се, с циљем криминалистичког исправног начина коришћења индицијалног метода, мора обавити детаљна анализа свих прикупљених чињеница, без обзира на то да ли оне имају оперативни или доказни значај. У овом стадијуму, до изражаја долазе одређене специфичности примене индицијалног метода при разјашњавању и доказивању организованог криминалитета. За писање рада користиће се доступни референтни извори података. Поред тога, методом анализе садржаја анализираће се теоријска концепција о кривичном догађају, кривичном дјелу и разним криминалистичко-тактичким ситуацијама у погледу полазних информација при откривању кривичних дјела и учинилаца. Након тога, идентификовани се практични аспекти коришћења индиција у откривању и разјашњавању кривичних дјела организованог криминалитета. Закључци и резултати рада треба да допринесу схватању да примјена индицијалног метода у откривању и разјашњавању кривичних дјела организованог криминалитета има свој значај. Наиме, примјена индицијалног метода у откривању и доказивању ових кривичних дјела, требала би да буде саставних дио истраге и са формалног становишта, будући да основи сумње представљају и полазну основу истраге уопште.

17. Шикман, М. (2011). Основ сумње - нови значај у истрази и критички осврт.

Ревија за криминологију и кривично право Vol. 49, број 2-3. Београд: Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу. стр.443-456. укупно 590 стр. УДК: 343.132. ISSN 1820-2969; COBISS.SR-ID 116488460; **(6 бодова)**

18. Шикман, М. (2011). Саучесништво - значајна особеност организованог криминалитета. *Правни живот број 9/2011, Том I.* Београд: Удружење правника Србије. Стр. 319-335, укупно 1013 стр. УДК 34 (497.11) (05), YU ISSN 0350-0500; **(6 бодова)**

Организовани криминалитет је такав криминални феномен који доминантно карактерише дјеловање више лица (укључених у криминалну организацију) ради остваривања криминалних активности (кривичних дјела). Заједничко дјеловање више лица може бити усјерено ка криминалном организовању (формирању криминалне организације) или вршењу конкретних кривичних дјела својствених организованом криминалитету (кривична дјела у вези са опојним дрогама, кријумчарењем и трговини људима, итд.), односно и једном и другом истовремено. Дакле, то заједничко дјеловање, поред осталог, може бити изражено кроз заједничко предузимање радње извршења кривичног дјела (саизвршилаштво), подстрекавање и помагање у извршењу кривичног дјела (саучесништво у ужем смислу) или, пак, кроз комплот или завјеру, односно организовањем групе за организовани криминал (посебни случајеви саучесништва). У сваком случају, кривична дјела организованог криминалитета јесу дјела која претпостављају нужно учешће више лица (која дају свој допринос извршењу кривичног дјела и имају свијест о заједничком дјеловању) без којих се кривично дјело неби могло ни извршити. Значи, саучесништво, без обзира у ком се облику испољава (у ужем или ширем смислу, као и посебни облици саучесништва), је значајна особеност организованог криминалитета. Наравно, ријеч је о важећем, општеприхваћеном схватању саучесништва код нас, односно рестриктивном схватању појма извршилаштва (и то у најуже смислу). С тим у вези, потребно је посматрати организовани криминалитет, уважавајући све сложености и специфичности саучесништва, као једног од најсложенијих института кривичног права, а које има велики теоријски и практични значај. Ипак, потребно је имати у виду да је ово само једна особеност организованог криминалитета, као сложеног криминалног феномена.

19. Шикман, М. (2011). Коришћење посебних истражних радњи у истрагама кривичних дјела - критички осврт у Републици Српској и БиХ. *Правна ријеч, број 29/2011, Година VIII, ISSN: 1840-0272.* Бања Лука: Удружење

правника Републике Српске. УДК 343.1 (497.6), стр. 611-633, укупно стр. 744; (6 бодова)

Коришење посебних истражних радњи у истрагама кривичних дјела представља значајан допринос укупном супротстављању криминалитету, а посебно оним његовим најтежим облицима, као што су организовани криминал, тероризам, и друго. Међутим, иако се код нас (Република Српска и БиХ) примјењују од 2003. године, постоје многобројне, како теоријске, тако и практичне дилеме, као и нека неријешена питања која су од битног значаја за примјену посебних истражних радњи. Посебно је забрињавајуће што ови проблеми могу утицати на ефикасност коришења посебних истражних радњи у истрази, али и на друге конеквенце везане за њихово коришење у сузбијању криминалитета (нпр. ограничавање коришења појединих радњи). Генерално посматрано, можемо говорити о три групе проблема који су нарочито изражени у примјени посебних истражних радњи у истрагама кривичних дјела: прво, законски оквир регулисања посебних истражних радњи, с обзиром да су поједина законска рјешења недовољно прецизно наведена, при чему и даље постоје одређене нејасноће и недоречености. Поред тога, подзаконски оквир регулисања коришења посебних истражних радњи поприлично је ограничен или уопште не постоји, (правилици, упутстава, инструкције, итд.), што значајно доприноси овом проблему; друго, предимензионирано коришење појединих посебних истражних радњи, (нпр. тајни надзор и техничко снимање телекомуникација), уз истовремено некоришење других мјера и радњи које могу бити врло корисне, као што је нпр. рачунарско срањење података. Слично томе, поређење се може направити код коришења прикривеног истражитеља и информатора, при чему се прикривени истражитељ чешиће користи у односу на информатора као посебне истражне радње, што нема ни логике ни оправдања, будући да коришење информатора представља далеко једноставнију радњу за примјену, при чему су наша искуства далеко већа у раду са информаторима, него са прикривеним истражитељима. Такође, код ове групе проблема до изражаја долази и питање навођења на кривично дјело приликом предузимања појединих посебних истражних радњи (нпр. прикривени истражитељ, симуловани правни послови), односно заштита од навођења на кривично дјело; треће, могућност коришења доказа прибављених примјеном посебних истражних радњи, је врло често оптерећена сумњом на битне повреде одредаба кривичног поступка, било да су докази прибављени на незаконит начин или докази који произилазе из незаконитог доказа (плод труле вође).

20. Шикман, М., Говедарица, М. (2011). Финансијске истраге у поступку одузимање имовине стечене кривичним дјелом. Зборник радова „Кривично законодавство и превенција криминалитета“. Брчко: Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Београд. стр. 423-444, укупно 577. ISBN 978-86-85993-33-6, COBISS.SR-ID 182976524; (6 бодова)

21. Шикман, М. (2011). Organized crime in the Republic of Srpska and Bosnia and Herzegovina, *NBP Journal of Criminalistics and Law*, Vol. XVI, No. 1, 2011. Belgrade: Academy of Criminalistics and Police Studies. UDC: 343.85:343.9.02(497.6), ISSN 0354-8872, COBISS.SR-ID 125217799, стр. 157-178; (6 бодова)

22. Шикман, М., Бајичић, В. (2010). Лишење слободе и задржавање од стране полицијског органа - полицијских службеника, *Правна ријеч*, бр. 23/2010, Година VII. Бања Лука: Удружење правника Републике Српске, ISBN: 1840-0272. стр. 545-564, укупно: 620. УДК: 343.125.126; (6 бодова)

23. Симоновић, Б., Шикман, М. (2009). Нека искуства у реализацији тужилачког концепта истраге у Републици Српској, *Правни живот*, бр. 10 том II, Београд: Удружење правника Србије, стр. 453 – 465, укупно стр. 1208; (6 бодова)

Тужилачки концепт истраге уведен је у процесно законодавство Републике Српске и БиХ прије шест година, као потпуна новина у вођењу истраге. Тужилац је преузео комплетно вођење истраге, путем руковођења истрагом и надзора над радом овлашћених службених лица. Активну улогу тужиоца у истрази, прати и активнија и значајнија улога овлашћених службених лица у истрази. Докази прикупљени у истрази од стране полиције имају потпун доказни значај, уколико су прикупљени на законит начин (прије свега под надзором тужиоца). Јасно је да је од кључне важности за успјешност истраге сарадња полиције и тужилаштва у истрази. Управо у том сегменту, идентификовани су и бројни проблеми у практичном поступању, што утиче на квалитет истраге, а самим тим и кривичног поступка. За потребе овог рада реализовано је пилот истраживање, које смо назвали „Сарадње полиције и тужилаштва у истрази“, анкетирањем тужилаца и овлашћених службених лица, на унапријед припремљеном анкетном упитнику. Питања су распоређена у три групе: правно-институционални оквир тужилачког концепта истраге, сарадња и проблеми у сарадњи полиције и тужилаштва у истрази и приједлози за унапређење сарадње полиције и тужилаца. Предмет истраживања је актуелни концепт истраге у Републици Српској и БиХ. Циљ истраживања је сагледавање односа тужиоца и полиције у истрази, утврђивање проблема током истраге, као и приједлога за унапређење сарадње полиције и тужилаштва у истрази. Настојања су да се стекне увид у ширу проблематику односа полиције и тужилаштва у истрази у кривичноправним системима у којима је уведен тужилачки (тужилачко-полицијски) концепт истраге, укаже на предности и недостатке оваквог концепта истраге, те дају приједлози за његово увођење (уколико се то сматра оправданим). У раду је дата само анализа резултата истраживања (због обима рада), док су резултати истраживања приказани табелама и графички, праћени одговарајућим коментарима, доступни путем аутора овог рада.

24. Шикман, М., Пена, У. (2009). Феноменолошка димензија организованог криминалитета, *Правна ријеч*, бр. 19/2009, год. VI, Бања Лука, ISBN: 1840-0272. стр. 519-537, укупно: 656. УДК: 343.8; (6 бодова)

25. Шикман, М.: Криминолошки аспекти организованог криминалитета - карактеристике и узроци, *Дефендологија*, год. XII, бр. 25-26, Бања Лука, (2009), стр. 9-26; укупно 219 стр.; УДК: 343.982/985; ISSN 1450/6157; (6 бодова)

Научни рад на научном скупу међународног значаја, штампано у цјелини - члан 19. тачка 15.

26. Шикман, М. (2013). Разумијевање организованог криминалитета - криминолошки и кривичноправни приступ. *Супротстављање организованом криминалу (правни оквир, међународни стандарди и процедуре)*. Београд: Криминалистичко-полицијска академија. стр. 347-362, укупно 687. стр. УДК 343.9.02 ISSN: 978-86-7020-266-5, COBISS.SR-ID 203366412; (5 бодова)

Организовани криминалитет данас представља, не само криминални феномен, већ и својеврстан јавни ресурс. Посебно је доминантна његова медијска експлоатација, али није ништа мања ни политичка конотација овог феномена. Фасцинантност организованим криминалитетом није нова, напротив она је у западним земљама присутна од 1960-тих година прошлог вијека. Код нас је она испољена у посљедњих неколико година, што се огледа у масовнијој употреби термина „мафија“, кроз означавање криминалних дјелатности различитог карактера (друмска мафија, фармакомафија, аутомафија, итд.). С тим у вези, врло често је присутно поједностављено, па чак и банализовано схватање организованог криминалитета, које карактерише одсуство озбиљнијих истраживачких приступа. Управо одсуство објективног научног приступа и

детерминише наша „знања“ о организованом криминалитету. Због тога су неопходна озбиљна криминолошка истраживања овог криминалног феномена, укључујући истраживање појединачно, сваке од његове димензије (етиолошке, феноменолошке и виџимолошке). Такође, значајан и кривичноправни приступ, како у погледу инкриминисања организованог криминалитета, тако и у погледу прописивања адекватних правних средстава реаговања на исти. Ипак, потребно је правити разлику између криминолошког и кривичноправног приступа, при чему криминолошки посматра организовани криминал као криминални феномен, а кривичноправни приступ дефинише правну садржину тог феномена.

27. Шикман, М. (2013). Criminal Justice Reaction to the Serious Forms of Crime, with Special Reference to the Republic of Srpska. *Archibald Reiss Days, Vol. II*. Belgrade: Academy of Criminalistics and Police Study. стр. 249-260 укупно 460. УДК: 343.24 343.241(496.6). ISSN: 978-86-7020-261-0, COBISS.SR-ID 202437388; **5 бодова**)

„Борба“ (супротстављање) против криминала, а посебно његовим тешким облицима, постао је својеврстан ресурс. Њега масовно користе органи јавне власти, као један од властитих приоритета, други политички субјекти (прије свега опозициони), као нешто што недостаје или је недовољно, стручна јавност, невладин сектор и други. Наравно, незаобилазна је медијска експлоатација овог ресурса, што све заједно доводи до, с једне стране, предимензионираности овог проблема, а са друге стране, запостављања стварне кривичноправне реакције на тешке облике криминала. Односно, недовољно су заступљене расправе о савременим тенденцијама у политици сузбијања криминала (криминална политика), дјеловању механизма кривичноправне превенције и репресије на криминал, посебно његове тешке облике, примјени савремених метода сузбијања криминала, институционални оквир сузбијања криминала и слично. Овоме треба додати одсуство и криминолошких расправа о структури, статистици и динамици криминала данас (феноменолошкој димензији криминалне појаве), његовим тешким облицима (организовани криминал, тероризам, насилнички криминал, тешки облици корупцијских кривичних дјела, и сл.), али и облицима која се тешко доказују а чине масовну појаву (нпр. остала корупцијска кривична дјела, нека кривична дјела имовинског криминалитета и др.). Због тога је у раду дат осврт на наведене теме у Републици Српској, како би приказали стварне оквире кривичноправне реакције на тешке облике криминала, укључујући кривичноправне и институционалне одговоре на тешке облике криминала.

28. Шикман, М. (2013). Научни (методолошки) приступ у истраживању корупције - нека теоријска и практична искуства. стр. 124-146. укупно 566. *Зборник радова број 5*. Витез: Факултет правних наука. ISSN: 1986-5546; **(5 бодова)**

29. Шикман, М. (2013). Неке специфичности доказивања кривичних дјела организованог криминалитета. стр. 78-96, укупно 565. *Криминолошки и кривичнопроцесни аспекти доказа и доказивања, Vol VI, број 1*. Сарајево: Интернационална асоцијација криминалиста. ISSN: 978-99955-691-8-1, COBISS.BH-ID 3931160; **(5 бодова)**

Доказивање кривичних дјела организованог криминалитета сигурно спада у најсложенија кривичноправна и криминолошка питања. Разлози су вишеструки: сложеност организованог криминалитета као криминалног феномена, његова друштвена опасност, тешкоће откривања кривичних дјела организованог криминалитета, неефикасност редовних радњи доказивања, неопходност примјене посебних истражних радњи, нужност међународне сарадње у истрагама, итд. Тако, и сам појам организованог криминалитета у материјалном смислу није довољно јасан и прецизан. Заправо, организовани криминалитет, као појединачно кривично дјело, није ни дефинисано, већ је његово

биће одређено прописивањем одређених услова који морају бити испуњени да би се радило о организованом криминалитету (дјеловање два или више лица, вршење тешких кривичних дјела, дјеловање дужи временски период, стицање профита и моћи, и др.). С друге стране, откривање и доказивање кривичних дјела организованог криминалитета повезано је са многим потешкоћама и ограничењима. Врло често су посебне истражне радње једини начин разоткривања организованог криминалног дјеловања, те прикупљања и обезбјеђења доказа у кривичном поступку. Наравно, у обзир треба узети све чињенице које се тичу примјене посебних истражних радњи, а нарочито привременог ограничавања гарантованих права и слобода, с једне стране, и ефикасност кривичног поступка, с друге стране. Поред тога, ни редовне радње доказивање не могу бити изостављене у доказивању кривичних дјела организованог криминалитета. Напротив, њихова улога је незамењива јер би у супротном био врло упитан доказни капацитет истражних органа. С тим у вези, аутор је у раду указао на неке специфичности доказивања кривичних дјела организованог криминалитета, са посебним освртом на актуелне кривичне, процесне и криминалистичке праксе.

30. Шикман, М. (2013). Криминалитет малољетника у Републици Српској, са освртом на вршњачко насиље. *Зборник радова „Вршњачко насиље (етиологија, феноменологија, начини превазилажења и компаративна искуства)*. Бања Лука: Висока школа унутрашњих послова СР 343.59-057.874(082), ISBN 978-99938-43-37-5, COBISS.BH-ID 3600920 (стр. 3-18); (5 бодова)

Криминалитет малољетника, као посебна (а/анти) друштвена појава, с правом, изазива посебну пажњу и сензибилитет, не само стручне и научне јавности, већ и шире друштвене заједнице. Врло често су у структури кривичних дјела која малољетници врше, не само дјела општег криминалитета, већ и дјела насилничког криминалитета (укључујући и најтежа кривична дјела, нпр. тешка убиства), при чему се посебна пажња поклања вршњачком насиљу. Овај тренд прати континуиран пораст учешћа малољетника у укупном броју пријављених извршилаца кривичних дјела против живота и тијела у последњих десет година. С тим у вези, вршњачко насиље, као феномен, који је нарочито актуелизован у посљедњих пар година, карактеришу различити облици физичког и психичког вршњачког насиља, при чему је злоупотреба савремених технологија итекако изражена (нпр. насиље путем интернета, уговорене туче, итд.). Исто тако, мотиви малољетних извршилаца кривичних дјела често су нејасни, неодређени, без реално утемељених етиолошких фактора који би, евентуално, довели до таквог понашања малољетника. Поред наведеног, посматрање криминалитета малољетника има шири друштвени значај, с обзиром на евентуални рецидивизам криминалног понашања малољетника, а самим тим и његово прерастање у криминалитет пунољетних лица. Узимајући у обзир наведено, јасно је да је криминалитету малољетника потребан цијеловити друштвени приступ, интегрисан у квалитетну политику сузбијања криминала. У раду је дат приказ криминалитета малољетника у Републици Српској, укључујући структуру кривичних дјела која врше малољетници, те удио у укупном криминалитету. Такође, дат је посебан осврт на вршњачко насиље, укључујући мјере и активности на његовом превазилажењу.

31. Шикман, М., Иветић, С. (2012). Integrity plan as an aspect of systematic corruption prevention. *International Scientific Conference „Security and Euroatlantic Perspectives of the Balkans Police Science and Police Profession (States and Perspectives)“*. Скопје: Faculty of Security - Skopje, University St. Kliment Ohridski - Bitola. Vol. II, p 434-447. ISBN 978-608-4532-28-6 (Т. 2) COBISS.MK-ID 92748298; (5 бодова)

32. Шикман, М. (2012). Узроци који погодују настанку и развоју организованог криминалитета /економски, политички, социјални/. *Организовани криминалитет изазов XXI века* (уредници Жељко Бјелајац, Мина Зиројевић). Нови Сад: Правни факултет за привреду и правосудје, стр. 79-95 (укупно 627 стр.). UDK 343.9.02+343.9, ISBN 978-86-6019-031-6, COBISS.SR-ID 193838860; (5 бодова)
33. Шикман, М. (2012). Нека искуства полиције у истрази - осврт на актуелно кривичнопроцесно законодавство у Републици Српској. *Криминалистичко кривично процесне карактеристике истраге према Закону о кривичном поступку у протеклој деценији (теоријско-практични аспекти)*, Вол. 5, бр. 1. Бања Лука: Интернационална асоцијација криминалиста. ISBN 978-99955-691-5-0. (66-81); (5 бодова)

Истрага као фаза кривичног поступка обухвата активност тужилоца и овлашћених службених лица, у којој се прикупљају и чувају обавјештења и докази у односу на кривично дјело и учиниоца, као и припрема оптужница. Она представља суштински елемент кривичног поступка, због чега је дефинисање права, обавеза и улоге овлашћених службених лица полиције (полицјских службеника), као учесника истраге, од пресудне важности за успјешно вођење кривичног поступка. Наиме, актуелним концептом истраге у Републици Српској и БиХ (тужилачка истрага), тужилац је преузео комплетно вођење истраге, путем руковођења истрагом и надзора над радом овлашћених службених лица. Дакле, активну улогу тужилоца у истрази, прати и активнија и значајнија улога овлашћених службених лица (полицјских службеника) у истрази. Докази прикупљени у истрази од стране полиције имају потпуни доказни значај, уколико су прикупљена на законит начин (прије свега под надзором тужилоца). Дакле, иако нису субјекти кривичног поступка, овлашћена службена лица су уз тужилоца, несумњиво најзначајнији субјекти истраге, њихова активност је у овом поступку вишеструка, а резултати те активности су значајни. Поред тога, од кључне важности за успјешност истраге у оквиру овог концепта је сарадња полиције и тужилаштва. Управо у том сегменту идентификовани су и бројни проблеми у практичном поступању, што утиче на квалитет истраге и кривичног поступка у целини, остварење концепта правне државе и заштиту људских права и слобода. У раду је дат осврт на улогу овлашћених службених лица у истрази у Републици Српској, према важећем Закону о кривичном поступку. Будући да се ради о аналогним одредбама које на истовјетан начин обрађују ову проблематику и у Закону о кривичном поступку БиХ, Закону о кривичном поступку Федерације БиХ и Закону о кривичном поступку Брчко Дистрикта БиХ, можемо ова тумачења примјенити и на њих.

34. Шикман, М. (2012). Criminalistics in Republica Srpska: Situation and Perspectives. (Eds. Goran Milosevic) *Thematic Proceedings of International Significance „Archibald Reiss Days“ Vol. II*. Academy of Criminalistic and Police Studies: Belgrade. стр. 869-880. ISBN 978-86-7020-220-7 COBISS.SR-ID 192447500; (5 бодова)
35. Шикман, М., Вејновић, Д. (2012). Политика сузбијања криминала и европска безбједност - изазови, трендови и одговори. Зборник радова Међународне научне конференције: *Босна и Херцеговина и еуро-атлантске интеграције - тренутни изазови и перспективе*. Бихаћ: Правни факултет. UDK 343.2.01, ISSN 18404650, (стр. 344-357); (5 бодова)

Криминална политика или политика супротстављања криминалу, представља основни облик друштвене реакције на криминал. Она је планска и практична дјелатност којом се организује дјеловање друштвених субјеката усмјерених на спречавање и сузбијање криминала. Исто тако, криминална политика је посебна научна дисциплина која критички проучава ту дјелатност с циљем теоријског

уопштавања, испитивања и вредновања свих инструмената сузбијања криминала. Она се односи на готово све врсте узајамних дејстава у друштву усмјерених ка превенцији и репресији криминала. Дакле, политика сузбијања криминала представља одређеност, спремност и усмјереност друштвених и државних субјеката за дјеловање, које се огледа у планирању и организованом предузимању превентивне и репресивне активности на општем плану, ради спречавања и сузбијања криминала и других појава које су штетне по интересе грађана и државе. Сходо томе, из криминалне политике произилазе опште и појединачне стратегије сузбијања криминала и појединих његових облика, али и појединачне мјере и средства којима се друштво штити од криминала. Криминална политика, и као научна дисциплина, али и као вјештина, код нас је неоправдано запостављена. Ова научна дисциплина не изучава се на нашим факултетима правног, политичког или безбједносног смјера, нити се практично, систематично и објективно примјењују њене вјештине у сузбијању и спречавању криминала. Не доводећи у питање њен значај (политике којом савремена друштва одговарају на изазове криминала), не постоје објективни и реални разлози због чега је тако. Управо је циље овог рада да укаже на нужност и значај изучавања криминалне политике као научне дисциплине, али и примјењивање практичних вјештина у спречавању и сузбијању криминала. Иако је и даље доминантна репресивна компонента криминалне политике (чак повећаним степеном), у раду је посебно истакнута афирмација превентивне орјентације у процесу спречавања криминалитета.

36. Шикман, М., Милошевић, М. (2012). Нормативне претпоставке за супротстављање високотехнолошком криминалитету у Републици Србији и Републици Српској. У Шикман М. (уредник). *Сузбијање криминала и европске интеграције с освртом на високотехнолошки криминал*. Бања Лука: Висока школа унутрашњих послова. УДК 343.326: 004.738.5. (497.11+497.6RS). ISBN 978-99938-43-36-8 COBISS.BH-ID 2660888; (5 бодова)

37. Шикман, М., Васић, Г. (2011). Савремени методи супротстављања организованим облицима привредног криминалитета. *Зборник радова „Сузбијање криминала у оквиру међународне полицијске сарадње“*. Београд: Криминалистичко полицијска академија. стр. 11-18 укупно 477. УДК: 341.456(082). ISBN 978-86-7020-199-6; COBISS.SR-ID 187612940; (5 бодова)

Спречавање и сузбијање савремених облика привредног криминалитета, поред примјене класичних криминалистичких радњи и мјера, не може се ни замислити без коришћења нових метода који своју основу налазе у савременим научним и техничким достигнућима. Упоредо са развојем и усавршавањем модуса операнди вршења кривичних дјела организованог привредног криминалитета, те са све већом и разноврсном употребом разних техничких и технолошких средстава приликом вршења ових кривичних дјела, усавршавају се и методи спречавања и откривања кривичних дјела и извршиоца, односно тенденције начина вршења савремених кривичних дјела прати развој савремених истражних метода које имају за циљ да смање и сузбију криминалитет. Ефикасна примјена савремених технологија у супротстављању новим и савременијим видовима привредног криминалитета не може се спровести без проактивног приступа, односно примјене стратегијског концепта супротстављања криминалитету. Поред тога, а у контексту савремених метода супротстављања облицима организованог привредног криминалитета, посебно се издвајају двије методе и то: системско праћење финансијских токова новца и одузимање нелегално стечене имовине. Системско праћење финансијских токова новца подразумијева институционални приступ у контроли новчаних трансакција путем банкарског система,

надзирањем пословања банкарског система, прања новца и финансирања тероризма, чиме се могу открити и многа кривична дјела из области привредног криминалитета. Циљ системског прањења финансијских токова новца јесте откривање сумњивих трансакција, односно свака трансакција за коју обвезник или надлежни орган процијени да, у вези са трансакцијом или лицем које обавља трансакцију, постоје основи за сумњу на почињење кривичног дјела прање новца или финансирања терористичких активности, односно да трансакција укључује средства која су произашла из незаконитих активности. Одузимање имовине стечене криминалним активностима представља одлучујућу фазу у укупном супротстављању криминалитету, а посебно његовим најтежим облицима, као што су кривична дјела организованог криминала, тешка кривична дјела у области привредно финансијског пословања, као и друга кривична дјела која су усмјерена на стицање економског профита и моћи. У раду ће посебан осврт бити на коришћење ових метода у Републици Српској, те криминалистички приступ у практичној примјени.

38. Шикман, М., Иветић, С., Амићић, Г. (2011). New forms of Organized Crime caused by global change - a review of the Republic of Srpska and BiH. In. Mojanoski Cane (Eds). *Security in the post-conflict (western) Balkans: transition and challenges faced by the Republic of Macedonia*. Vol. I. Skopje: University „St. Kliment ohridski“ - Bitola Faculty of Security – Skopje. ISBN 978-608-4532-17-0 (Т 1), COBISS.MK-ID 89843978. (83-102); (5 бодова)

У контексту свеукупних негативних друштвених појава организовани криминалитет заузима посебно мјесто, с обзиром на његову присутност и тренд сталне експанзије, те тенденције да се испољава кроз нове појавне облике, са високим степеном организованости, тајности и интернационализације, прилагођавајући се, при томе, друштвено-економским и политичким односима сваке земље. Наиме, почетак деведесетих година прошлог вијека донио је драматичне и изненадне друштвене промјене на глобалном нивоу, које су се одразиле на све сфере друштвеног живота (политичку, економску, социјалну, културну, нормативну, моралну итд.) и које су, као такве, имале утицаја на разне друштвене појаве, укључујући и организовани криминал. Све ово, довело је до појаве нових или актуелизације постојећих безбједносних изазова, ризика и пријетњи, међу којима се организовани криминал, а нарочито онај интернационалног карактера, наметнуо као главни безбједносни проблем. Међутим, оно што је карактеристично за организовани криминал, јесте да је он под утицајем глобалних друштвених промјена претрпιο значајне измјене, што указује на актуелизацију појединих облика, те појаву нових појавних облика организованог криминала. Тако је у посљедње вријеме уочена тенденција нових појавних облика организованог криминалитета, као што су: коцкање путем интернета, манипулације на берзама (шеме подизања и обарања), преваре путем хипотека (непоштене процјене, непоштени кредитори, куповина имовине по стварној вриједности, осигурање имовине по фиктивним вриједностима), преваре кредитним картицама, високотарифни телефонски разговори (енормно високи телефонски рачуни), злоупотреба савремених технологија (високотехнолошки криминал), итд. Такође, значајно је напоменути и нови начин организовања криминалних организација у тзв. криминалне мреже, односно у транснационалне криминалне колективитете и специфичности које доноси такав облик организовања и дјеловања криминалних организација. Неке од ових тенденција присутне су и у Републици Српској и у БиХ, испољавајући се у мањем или већем обиму, што захтијева и адекватну институционалну и кривичноправну реакцију. Сврха рада огледа се у сагледавању нових појавних облика организованог криминала у Републици Српској и БиХ, те институционална и кривичноправна реакција на исте. Нова феноменологија узрокована је глобалним друштвеним

пројенама које се дешавају у посљедњих двадесет година, као што су технолошки развој, миграције становништва, трансфер капитала и услуга преко граница, отвореност тржишта, итд. Резултати рада могу се примјенити у сагледавању нових појавних облика организованог криминала, узрокованог глобалним пројенама, те дати одговарајуће институционалне и кривичноправне приједлоге који ће водити успјешнијем спречавању и сузбијању ових форми криминала.

39. Шикман, М. (2011). Управљање и руковођење истрагама, са освртом на истраге кривичних дјела организованог криминалитета, *Зборник радова „Криминалистичко-форензичка истраживања, Вол. 4, Број 1 (Октобар 2011).* (Уредник др Миле Матијевић) Бања Лука: Интернационална асоцијација криминалиста. ISBN 978-99955-691-1-2, COBISS.BH-ID 2232600, стр. 231-249, укупно 694; (5 бодова)

Концепт истраге, као фазе претходног поступка коју спроводи тужилац или овлашћено служебно лице (по тужилачком налогу), против одређеног лица, због постојања основа сумње да је извршило кривично дјело, ради обезбјеђивања материјалних и личних доказа, је вишеструко сложенији код кривичних дјела организованог криминалитета, у односу на друга кривична дјела. Наиме, код ових кривичних дјела докази се, прије свега, обезбјеђују коришћењем посебних истражних радњи, против више лица укључених у извршење кривичног дјела (саучесника). Дакле, ради се о спровођењу истраге примјене посебних истражних радњи у сврху истраживања криминалног дјеловања, при чему се може говорити о свим специфичностима предузимања посебних истражних радњи. Наравно, и коришћење редовних радњи доказивања, код ових кривичних дјела, оптерећено је многобројним сложеностима, како у погледу тактике њиховог предузимања, тако и у погледу броја ангажованих извршилаца (инспектора, свједока, итд.). Уз све наведено, потребно је додати и сам концепт истраге код нас, а то је тужилачка истрага коју води тужилац, а по његовом налогу, и овлашћена службена лица полиције. Због тога се намеће потреба управљања и руковођења криминалистичким истрагама кривичних дјела организованог криминалитета. Управљање, као виши степен надлежности, дјелује као спона између ширег друштвеног окружења и доносиоца управљачких одлука (истрага) који рашиљају и усаглашавају ставове, усклађују интересе и утврђују циљеве. Уколико су односи у ширем друштвеном окружењу стабилнији, лакше је управљати и усмјеравати чиниоце нижих степена надлежности ка остваривању утврђених циљева. Руковођење, као нижи степен надлежности, служи као спона између управљања и унутрашње организације извршилаца послова и задатака (спровођења истраге) ради вођења истраге. Стабилност и успјешност руковођења, у великој мјери, је зависна од унутрашњих односа у организацијама гдје се остварује руковођење. Дакле, о управљању криминалистичким истрагама кривичних дјела организованог криминалитета, можемо говорити када се ради о генералном захватању организованог криминалитета као цјелине, његовој стратешкој анализи, дефинисању стратегије и стратешког планирања истрага кривичних дјела организованог криминалитета. Руковођење криминалистичким истрагама кривичних дјела организованог криминалитета подразумијева укупност активности усмјерених на ефикасно обезбјеђивање, распоређивање и коришћење људских и материјалних ресурса ради откривања и доказивања кривичних дјела организованог криминалитета. На овај начин обезбјеђује се процес који укључује повезаност овлашћења и одговорности, јединство вођења, планирање (успостављања подјеле рада), доношење одлука, координација и контрола, итд.

40. Шикман, М., Амицић, Г. (2011). Development of the Police Education in the Republic of Srpska. *Thematic proceedings of International Significance*

- „Archibald Reiss Days“. Volume I. Belgrade: Academy of Criminalistic and Police Studies. ISBN 978-86-7020-188-0. ISBN 978-86-7020-190-3 (за издавачку cjelinu). COBISS.SR-ID 184450828. стр. 109-116. (431); (5 бодова)
41. Шикман, М. (2011). Тероризам као криминални феномен - криминолошко, криминалистичко, кривичноправно гледиште. Зборник радова „Супротстављање тероризму - међународни стандарди и правна регулатива“. Бања Лука: Висока школа унутрашњих послова, стр. 43-61, укупно 763 странице, УДК: 323.285: 343.98, ISBN 978-99938-43-31-3, COBISS.BH-ID 1921304; (5 бодова)
42. Шикман, М., Тања, Р. (2010). Спречавање корупције системом интегритета - изградња институционалних капацитета. *Методологија изградње система интегритета у институцијама на сузбијању корупције*. (Ed. Горан Амиџић). Бања Лука: Висока школа унутрашњих послова, стр. 1-18. ISBN 978-99938-43-28-3.; COBISS.BH-ID 1784088; (5 бодова)
43. Шикман, М. (2010). Међународноправни стандарди сузбијања организованог криминалитета. *Међународна и национална сарадња и координација у супротстављању криминалитету*, Vol. 3, Број 1. (Ed. Миле Матијевић). Бања Лука: Интернационална асоцијација криминалиста, стр. 85-103. ISBN 978-99938-874-8-5.; COBISS.BH-ID 1735192; (5 бодова)
44. Шикман, М. (2010). Практични проблеми коришћења индиција (основа сумње) у тужилачкој истрази - теоријско разјашњење кључних појмова. Зборник радова „*Право и форензика у криминалистици*“. Београд: Криминалистичко-полицијска академија, стр. 89-104, укупно 459 стр. ISBN 978-86-7020-171-2; COBISS.RS-ID 177999628; (5 бодова)
45. Шикман, М. (2010). Злочини из мржње - кривично-правни осврт, *Зборник радова са међународног научног скупа на тему „Како превазићи говор мржње (националне, вјерске, расне, политичке)“*. (Ed. проф. др Душко Вејновић). Бања Лука: Дефендологија центар за безбједносна, социолошка и криминолошка истраживања, стр. 104-118, укупно стр. 510. УДК 642.724:176.8; ISBN 978-99955-22-16-2; COBISS.BH-ID 1554456; (5 бодова)
46. Шикман, М. (2010). Субјекти супротстављања организованом криминалитету - модели и приступи, *Зборник радова „Сузбијање криминала и европске интеграције“* (Ed. Жељко Никач). Београд: Криминалистичко-полицијска академија, стр. 78-91, укупно 478 стр. ISBN 978-86-7020-167-5; (5 бодова)
47. Шикман, М. (2009). Коришћење прикривеног истражитеља у сузбијању криминалитета - законска рјешења и криминалистички стандарди, стр. 29-56, укупно стр. 246. *Зборник радова „Спречавање и сузбијање савремених облика криминалитета - IV“*, Криминалистичко полицијска академија, Београд, ISBN 978-86-7020-159-0; (5 бодова)
48. Шикман, М. (2009). Корупција као дјелатност организованог криминалитета. *Зборник радова „Корупција и прање новца“*, Сарајево: Интернационална асоцијација криминалиста, стр. 468-480; (5 бодова)
49. Шикман, М., Пена, У. (2009). Прикривене операције и заштита од навођења на дјело - спорна рјешења и могући приједлози, *Зборник радова „Право и форензика у криминалистици“*, Криминалистичко полицијска академија, Београд, стр. 222-235, укупно 454. ISBN 978-86-7020-156-9, COBISS.SR-ID 169571852. (5 бодова)
50. Шикман, М. (2009). Узроци криминалитета детерминисани сиромаштвом и друштвеном кризом, *Зборник радова са међународног научног скупа на тему „Друштвена криза и превазилажење сиромаштва у Републици Српској и Босни и Херцеговини“*, Дефендологија центар за безбједносна,

социолошка и криминолошка истраживања, Бања Лука, стр. 169-184 (укупно 559 стр.), ISBN 978-99955-22-08-7; COBIS.BH-ID 1211416. (5 бодова)

Научни рад на научном скупу међународног значаја, штампано у зборнику извода радова - члан 19. тачка 16.

51. Шикман, М. (2013). Разумијевање организованог криминалитета - криминолошки и кривичноправни приступ. Зборник сажетака „Супротстављање организованом криминалитету - правни оквир, међународни стандарди и процедуре“, Научно-стручни скуп са међународним учешћем, Тара 27-29. мај 2013. године. Београд: Криминалистичко-полицијска академија, стр. 25 CIP 343.85:343.9.02(048.3), ISBN 978-86-7020-246-7, COBISS.SR-ID 1983447156; (3 бода)
52. Шикман, М., Лалић, В. (2012). A New Concept of the Police and Policing in the Republic of Srpska (BiH). *Contemporary Criminal Justice Practice And Research*, conference proceedings / The Ninth Biennial International Conference Criminal Justice and Security in Central and Eastern Europe, Ljubljana, Slovenia, September 2012 [editors Gorazd Meško, Andrej Sotlar, Bernarda Tominc]. Ljubljana: Faculty of Criminal Justice and Security. стр. 204-206. CIP 343.1(4-011-191.2)(082); (3 бода)
53. Шикман, М., Иветић, С. (2012). Integrity plan as an aspect of systematic corruption prevention. Book of Abstracts. *International Scientific Conference „Security and Euroatlantic Perspectives of the Balkans“*. Skopje: Faculty of Security - Skopje, University St. Kliment Ohridski - Bitola. стр. 81. ISBN 978-608-4532-20-0 COBISS.MK-ID 91428362; (3 бода)
54. Шикман, М., Матијевић, М., Симоновић, Б. (2011). The Significance of Criminalistics in Prosecutorial Investigation Systems - An Example of the Republic of Srpska and B&H. *Criminalistics/Criminal Investigation in Europe: State of the Art and Challenges for the Future*. Conference Proceedings. Ljubljana, September 22-23, 2011 (editors Darko Maver, Bojan Dobovšek, Danijela Frangež). Ljubljana: University of Maribor Faculty of Criminal Justice and Security. ISBN 961-6821-12-4, CIP 343.9(4)(082), стр. 184-186; (3 бода)
55. Шикман, М., Васић, Г. (2011). Савремени методи супротстављања организованим облицима привредног криминалитета. *Зборник апстрактата: „Сузбијање криминала у оквиру међународне полицијске сарадње“*. Београд: Криминалистичко-полицијска академија. стр. 13, укупно 55 стр; (3 бодова)
56. Шикман, М., Лалић, В. (2011). Criminalistics/Criminal Investigation in Theory and Practice - Theoretical Concept and Practical Applicability. *Criminalistics/Criminal Investigation in Europe: State of the Art and Challenges for the Future*. Conference Proceedings. Ljubljana, September 22-23, 2011 (editors Darko Maver, Bojan Dobovšek, Danijela Frangež). Ljubljana: University of Maribor Faculty of Criminal Justice and Security. ISBN 961-6821-12-4, CIP 343.9(4)(082), стр. 49-51; (3 бода)
57. Шикман, М., Иветић, С., Амичић, Г. (2011). New Form of Organized Crime Caused by Global Change - A Review of the Republic of Srpska and BiH. *Book of Abstracts „Security in the Post-Conflict (Western) Balkans: Transition and Challenges Faced by the Republic of Macedonia“*. Skopje: Faculty of Security. ISBN 978-608-4532-16-3, COBISS.MK-ID 88497162. стр. 27 (60). (3 бода)
58. Лалић, В., Кешеговић, Ж., Шикман, М. (2010). Hate Crimes Control in Post-Conflict Bosnia and Herzegovina. Eighth Biennial International Conference “Policing in Central and Eastern Europe: Social Control of Unconventional Deviance”. Conference Proceedings. Ljubljana: Faculty of Criminal Justice and Security; (3 бода)

Научни рад на научном скупу националног значаја, штампано у цјелини -

члан 19. тачка 17.

59. Шикман, М. (2013). Проактивни приступ истрагама у смислу провокације на извршење кривичног дјела. *Нова решења у казненом законодавству Србије и њихова практична примена*. Златибор-Београд: Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу. Стр. 274-294, укупно 543. ISBN 978-86-83437-98-6, COBISS.SR-ID 192714764; **(2 бода)**

60. Шикман, М., Говедарица, М. (2012). Досадашња искуства у примјени посебних истражних радњи у Републици Српској и БиХ. *Актуелна питања кривичног законодавства (нормативни и практични аспекти)*. XLIX редовно годишње савјетовање Удружења, Златибор. Београд: Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу. ISBN 978-86-83437-98-6 COBISS.SR-ID 192714764; **(2 бода)**

У Републици Српској и БиХ више од девет година, законима о кривичном поступку, омогућена је примјена посебних истражних радњи у откривању и доказивању кривичних дјела. У том периоду настала су и одређена искуства у примјени посебних истражних радњи, уочени су и одређени недостаци (како законске природе, тако и у практичном поступању), те је могуће дати и одређене приједлоге у правцу даљег унапређења, како нормативноправног, тако и практичног поступања у примјени посебних истражних радњи у Републици Српској и БиХ, али водећи рачуна да се не наруше људска и правна начела. На основу наведеног, могуће је издвојити три групе питања: прво, законски основ примјене посебних истражних радњи, друго, практична примјена посебних истражних радњи и треће, коришћење доказа прибављених примјеном посебних истражних радњи. Свако од наведених питања захтијева детаљну анализу, али је могуће навести одређена општа запажања. Тако, иако законски оквир постоји, поједини законски рјешења су недовољно прецизно наведена, при чему и даље постоје одређене нејасноће и недоречености, које треба отклонити. Исто тако, непостоји адекватан подзаконски оквир регулисања примјене посебних истражних радњи. Што се тиче практичног поступања можемо констатовати тренд предимензионираног коришћења појединих посебних истражних радњи, (нпр. тајни надзор и техничко снимање телекомуникација), уз истовремено некористићење других мјера и радњи које могу бити врло корисне. И напослијетку, могућност коришћења доказа прибављених примјеном посебних истражних радњи, је врло често оптерећена сумњом на битне повреде одредаба кривичног поступка, било да су докази прибављени на незаконит начин или докази који произилазе из незаконитог доказа. Будући да су законске одредбе скоро идентичне у свим кривичнопроцесним законима у БиХ, као и практични аспекти њиховог коришћења, ради коензистентности, аутори ће дати осврт на досадашња искуства у примјени посебних истражних радњи у Републици Српској. Такођер, у раду аутори анализирају приједлоге за измјену и допуну Закона о кривичном поступку БиХ-е, у дијелу који се односи на посебне истражне радње и износе мишљење према таквим рјешењима имајући у виду кршење основних начела, које води у другу крајност. На крају рада аутори на један резимирани начин дају неке приједлоге de lege ferenda.

61. Шикман, М. (2012). Криминална политика као облик реакције друштва на криминал. *Друштвена реакција на савремене облике угрожавања безбједности*. Бања Лука: Факултет за безбједност и заштиту. ISBN 978-99955-23-36-7 COBISS.BH-ID 2799896. стр. 393-407; **(2 бода)**

62. Шикман, М. (2011). Облици испољавања насилничког понашања на спортским манифестацијама - криминолошки осврт. *Зборник радова „Насиље и спорт“*. (Уредник Душко Вејновић). Бања Лука: Европски дефендологија центар. УДК. 343.59:796.093, ISBN 978-99955-22-27-8, COBISS.BH-ID 2318360, стр. 101-114, укупно 486; **(2 бода)**

63. Шикман, М., Говедарица, М. (2011). Улога овлашћених службених лица у истрази - осврт на Републику Српску и БиХ. *Зборник радова „Нова решења у кривичном процесном законодавству – теоријски и практични аспект*. Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу. Редовно годишње савјетовање (48: 2011: Златибор). Београд: Dies Public. ISBN 978-86-83437-94-8, COBISS.SR-ID 185878796, укупно 407 стр. стр. 357-375; (2 бола)
64. Шикман, М., Амиџић, Г. (2010). Улога физичког обезбјеђења у корпоративној безбједности. *Зборник радова „Корпоративна безбједност - ризици, пријетње и мјере заштите“*. Бања Лука: Факултет за безбједност и заштиту, стр. 139-156. укупно стр. 424. УДК: 351.74/75(082). ISBN 978-99955-23-22-0; (2 бола)
65. Шикман, М. (2009). Стратегијски приступ сузбијању организованог криминалитета, *Зборник радова „Савремени облици угрожавања безбједности и стратегије супротстављања“*, Бања Лука: Факултет за безбједност и заштиту, стр. 133-150; укупно 423 стр.; ISBN 978-99955-23-13-8; COBISS.BH-ID 1053464; (2 бола)

Научни рад на научном скупу националног значаја, штампано у зборнику извода радова - члан 19. тачка 18.

66. Шикман, М. (2011). Откривање и доказивање кривичних дјела организованог насилничког криминалитета, Књига апстраката „*Насилнички криминалитет - етиологија, феноменологија, сузбијање*“, Паневропски универзитет Алпирон, Факултет правних наука. стр. 40-41; (1 бод)

Реализован национални научни пројекат у својству руководиоца пројеката - члан 19. тачка 21.

67. Шикман, М. (2010). Извјештај о истраживању „*Методологија изградње система интегритета у институцијама Републике Српске на сузбијању корупције*“, (2010). Шикман Миле, руководилац пројекта. Бања Лука: Висока школа унутрашњих послова, укупно 397 страна, ISBN 978-99938-43-29-0, COBISS.BH-ID 1794328; (3 бола)

Реализован национални научни пројекат у својству сарадника на пројекату - члан 19. тачка 22.

68. Научно истраживачки пројекат „*Заштита и спасавање у неким ванредним ситуацијама са посебним тежиштем на мјесто и улогу полиције*“, научни савјетник на пројекту, Висока школа унутрашњих послова, Бања Лука, пројекат је реализован током 2013. године; (1 бод)
69. Научно истраживачки пројекат „*Вршњачко насиље*“, савјетник пројекта, Висока школа унутрашњих послова, Бања Лука, пројекат реализован током 2012. године; (1 бод)
70. „*Извршење алтернативних санкција за малолетнике: правни, институционални и практични проблеми - фаза II*“, истраживач на пројекту, научно-истраживачки пројекат под насловом „*Ојачање малолетничке правде у БиХ*“, пројекат реализован током 2011. године, у организацији Центра за истраживање политике супротстављања криминалитету, Сарајево; (1 бод)

Уређивање научне монографије или тематског научног зборника међународног значаја - члан 19. тачка 23.

71. Зборник радова са међународне научно стручне конференције. (2014). „*Сузбијање криминалитета и европске интеграције са освртом на еколошки криминалитет*“, (Главни и одговорни уредник: др Миле Шикман). Висока школа унутрашњих послова, Бања Лука, 487 стр. ISBN 978-99938-43-45-0, COBISS.RS-ID 4172056. (8 болова).
72. Зборник радова са међународне научно стручне конференције. (2013). „*Вршњачко насиље (етиологија, феноменологија, начини превазилажења и*

компаративна искуства“, (Главни и одговорни уредник: др Миле Шикман). Висока школа унутрашњих послова, Бања Лука, 507 стр. ISBN 978-99938-43-37-5, COBISS.BH-ID 3600920. (8 бодова).

73. Зборник радова са међународне научно стручне конференције. (2012). „Сузбијање криминала и европске интеграције са освртом на високотехнолошки криминал“, (Главни и одговорни уредник: др Миле Шикман). Висока школа унутрашњих послова, Бања Лука, 511 стр. ISBN 978-99938-43-36-8, COBISS. BH -ID 2660888. (8 бодова).
74. Зборник радова са међународне научно стручне конференције. (2011). „Супротстављање тероризму - међународни стандарди и правна регулатива“, (Уредници: др Миле Шикман и мр Горан Амићић). Висока школа унутрашњих послова, Бања Лука, 763 стр. ISBN 978-99938-43-31-3, COBISS. BH -ID 1921304. (8 бодова).

Уређивање научне монографије или тематског научног зборника националног значаја - члан 19. тачка 25.

75. *Одузимање имовине стечене кривичним дјелима у Босни и Херцеговини - садашњост и изазови за будућност* (друго допуњено издање). (2014). (Уредници: мр Александар Јевшек и др Миле Шикман). Бања Лука: Пројекат „ЕУ подршка provedби закона у БиХ“ и Висока школа унутрашњих послова. 256 стр. ISBN 978-99938-43-46-7, COBISS.RS-ID 4171800. (5 бодова).

Уређивање научног часописа националног значаја - члан 19. тачка 26.

76. *Безбједност - полиција - грађани*. Часопис Министарства унутрашњих послова Републике Српске. (Главни и одговорни уредник: Др Миле Шикман). Рјешење број 06-052.5-2/14 од 27.01.2014. године. ISSN 1840-0698 УДК: 351.74 (3 бода).
77. *Члан уредништва* и Редакционог одбора и рецензент научног часописа „Безбједност“, који издаје Министарство унутрашњих послова Републике Србије; часопис националног значаја, УДК часописа 343+351.74/75(05); YU ISSN 0409-2953; (главни и одговорни уредник: проф. др Дарко Маринковић). (3 бода).

Сви напријед наведени радови се налазе у прилогу извјештаја.

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 387

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије посљедњег избора/реизбора

Кандидат је у наставном процесу ангажован од школске 2002/2003. године до данас у Високој школи унутрашњих послова у Бањој Луци. Током овог периода, од школске 2002/2003. до 2008/2009. године, кандидат је изводио вјежбе на наставним предметима Дефендологија, Тероризам и политичко насиље, Организовани криминалитет и корупција и Криминалистичка методика, у оквиру којег је изучавана и методика сузбијања појединих облика организованог криминала. Кандидат је испољио смисао за наставни рад и показао педагошке квалитете радећи са студентима на вјежбама, консултацијама и обради тема семинарских радова. Квалитет педагошког рада на Универзитету није вреднован.

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Рецензирани универзитетски уџбеник који се користи у земљи - члан 21. тачка 2.

1. Вејновић, Д., Шикман, М. (2007). *Дефендологија - друштвени аспекти безбједности модерне државе*, Бања Лука: Висока школа унутрашњих послова, укупно 553 стр.; СІР катаголизација: 321.01:351.74; ISBN 978-99938-

43-17-7; COBISS.BH-ID 229400;

Други облици међународне сарадње (конференције, скупови, радионице, едукација у иностранству) - члан 21. тачка 10.

2. *Anti Corruption Measures*, European Commission (JHA 26536), Banja Luka, 3-4 March, 2008.
3. *Anti Corruption & Integrity Conference*, European Union Police Mission (EUPM), Sarajevo, 26. April 2007.
4. *International Police Executive Symposium*, „Urbanization and Security“, 14th Annual Meeting, Dubai, April 8-12, 2007.

1.	Учешће на конференцијама, скуповима и едукација у иностранству
2.	Менторство кандидата за завршни рад првог циклуса

Образовна дјелатност послје посљедњег избора/реизбора

Кандидат је од школске 2009/2010. године до данас укључен у наставни процес у Високој школи унутрашњих послова и то као одговорни наставник на предметима Организовани криминалитет и Криминалистичка методика. Поред тога кандидат је од школске 2009/2010. године у звању доцента изводио наставу на Факултету за безбједност и заштиту у Бањој Луци, на наставним предметима Организовани криминалитет и корупција и Привредна криминалистика. Педагошки квалитети рада кандидата потврђени су и у овом периоду, што је кандидат показао изводећи наставу, одржавајући консултације и радећи са студентима у смислу њиховог усмеравања и припремања за обраду тема и одбрану дипломских радова.

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Рецензирани универзитетски уџбеник који се користи у земљи - члан 21. тачка 2.

1. Шикман, М., Јовичић, Д. (2013). *Привредна криминалистика*. Бања Лука: Факултет за безбједност и заштиту, укупно 458 стр: СРП катаголизација: 343.98:338(075.8); ISBN 978-99955-23-45-9; COBISS.BH-ID 3868184; (6 бодова)

Увиђајући значај проблематике привредног криминалитета, његову етиолошку и феноменолошку димензију, као и динамичност појаве, указала се потреба за иновирањем постојеће литературе из ове области. Исто тако, позитивноправни прописи који регулишу област сузбијања привредног криминалитета (али и област привредног и финансијског пословња) су претрпели одређене измјене, што свакако битно утиче на садржај овог уџбеника. Такође, експанзија појединих облика криминалитета, као што су организовани и високотехнолошки криминалитет, те њихова веза са привредним криминалитетом нужно су утицали на увођење и ових садржаја у књигу. У том смислу, аутори су и приступили припремању овог уџбеника, с циљем актуелизације садржаја, појединих тема, као и приказивања нових појавних облика привредног криминалитета, и начина реаговања на исте. Поред наведеног, припремљени су потпуно нови садржаји који обухватају садржаје о савременом приступу у супротстављању привредном криминалитету, а којима се обрађују теме посебних, специфичних метода сузбијања привредног криминалитета, као што су одузимање нелегално стеченог прихода, финансијске истраге, систематско праћење финансијских токова новца, посебне истражне радње, итд. Исто тако, уведено је ново поглавље које обрађује питање доказивања кривичних дјела привредног криминалитета, и то првенствено кроз истрагу, као формални кривичноправни приступ откривању и доказивању кривичних дјела привредног криминалитета. Поред наведених уџбеника, аутори су у овај уџбеник уградиле и своја искуства из праксе на сузбијању, расвјетљавању и разјашњавању кривичних дјела из области привредног криминалитета.

2. Шикман, М. (2011). *Организовани криминалитет*. Бања Лука: Висока школа

унутрашњих послова, укупно 573 стр: СІР катаголизација: 343.9.02 (075.8); ISBN 978-99938-43-33-7; COBISS.BH-ID 2248216 (6 бодова)

Организовани криминалитет представља феномен који привлачи вишеструку пажњу научне, стручне, као и остале јавности. Различити углови посматрања доводе до бољег разумијевања и схватања ове друштвено негативне појаве, али и до прихватања одређених стилова и образаца понашања (јачања култа организованог криминала). Питање сузбијања организованог криминалитета посебно је значајно. Једноставно, нема државе која није оптерећена организованим криминалитетом, било од стране организованих криминалних група које делују унутар државе, или је, пак, мета транснационалног организованог криминалитета. Због тога је изузетно важно прилагођавање постојећих метода или изналажење нових, ради сузбијања ове друштвено негативне појаве. Посебно је значајна међународна сарадња на овом плану, било путем регионалних и међународних споразума, или непосредном сарадњом агенција за спровођење закона више земаља. Уџбеник се састоји из два дијела: првог, организовани криминалитет који описује организовани криминалитет као појаву у њеној етиолошкој и феноменолошкој димензији, бави се појмовно-категоријалним одређењем и основним карактеристикама организованог криминалитета. Други дио тиче се супротстављања организованом криминалитету, укључујући кривичне инкриминације, процесне и криминалистичке аспекте супротстављања организованом криминалитету.

3. Шикман, М. (2009). *Тероризам*. Бања Лука: Факултет за безбједност и заштиту, укупно 403. стр.; СІР катаголизација: 323.285(075.8); ISBN 978-99955-23-16-9; COBISS.BH-ID 1324568; (6 бодова)

Гостујући професор на универзитетима у државама насталим на тлу бивше СФРЈ (ангажман у трајању од најмање једног семестра) - члан 21. тачка 7.

4. Уговор о ангажовању у извођењу наставе у школској 2012/2013. години на Криминалистичко-полицијској академији у Београду, број 2/714 од 06.09.2012. године; (4 бода)
5. Одлука о утврђивању прегледа ангажовања истакнутих стручњака у извођењу дијела наставе на основним студијама Криминалистичко-полицијске академије у лјетњем семестру школске 2012/2013. године, број 71/3-13-2013 од 18.04.2013.; (4 бода)

Други облици међународне сарадње (конференције, скупови, радионице, едукација у иностранству) - члан 21. тачка 10.

6. NATO ARW „*Managing Terrorist Threats to Critical Infrastructure - examples for SE Europe - today and tomorrow*“, Belgrade, 12-15 May, 2014.; (3 бода)
7. International Regional Conference “*The Counterterrorism Challenges in Region of South-Eastern Europe*”, Slovenia, Maribor, 4-6 of March 2014. (3 бода)
8. Meeting on “*Prevention and Suppression of Transnational Organized Crime in Southeast Europe – Convergence of Theory and Practice*” which was held from 9-11 December 2013, Ohrid, Macedonia. (3 бода)
9. *Студијска посјета Московский государственный университет культуры и искусств*, Москва, Руска Федерација, 24.10.2013-27.10.2013. (3 бода)
10. *First Regional Conference of the Police Academy Chiefs*, Ministry of Interior, Banja Luka, 18-20. September, 2013. (3 бода)
11. *2013 IADLEST Conference*, International Association of Directors of Law Enforcement Standards and Training, Portland, June 2nd-5th 2013. (3 бода)
12. International Conference entitled “*Days of corporate security*” with specific theme “*Management of corporate security - New Approaches and Future Challenges*”. Institute for Cooperative Security Studies, 21. и 22.03.2013. године; (3 бода)
13. 5th International Regional Conference “*The Counterterrorism Challenges in Region of SouthEastern Europe*”. Center for Civil-Military Relations (CCMR), Embassy of

- the United States, Institute for corporative security studies, Slovenia, Maribor, 27-29 November 2012; (3 бода)
14. *Study Visit on training programmes for Law Enforcement Agencies*, Guardia Civil, Madrid (Spain), 16-18 October 2012. Technical Assistance Information Exchange Instrument of the European Commission; (3 бода)
 15. The 21st Annual Meeting of the International Police Executive Symposium. „*Economic Development, Armed Violence and Public Safety*“, United Nations, New York, NY, August 5-10, 2012. (3 бода)
 16. *2012 IADLEST Conference*, International Association of Directors of Law Enforcement Standards and Training, Sawanah, June 4th-9th 2012. (3 бода)
 17. International Scientific Conference „*Security and Euroatlantic Perspectives of the Balkans*“. Skopje: Faculty of Security - Skopje, University St. Kliment Ohridski – Bitola, 25-26 May 2012, Ohrid. (3 бода)
 18. *Study Visit on SURVEY MANAGMENT*, JHA IND/STUD 48666, Velletri (RM), 14 May - 18 May 2012, Technical Assistance Information Exchange Instrument of the European Commission; (3 бода)
 19. XXIV Суcretи Копаоничке школе природног права, општа тема „*Право и одговорност*“, Копаоник, 13-17. децембар 2011. године. (3 бода)
 20. Conference „*Criminalistics/Criminal Investigation in Europe: State of the Art and Challenges for the Future*“. University of Maribor, Faculty of Criminal Justice and Security. Ljubljana, September 22-23, 2011. (3 бода)
 21. *Study Visit Police Academy in Szczytno*, Poland, Technical Assistance and Information Exchange (TAIEX), 06.09.2011.-09.09.2011.; (3 бода)
 22. *Study Visit MARRI Centre*, Skopje, Macedonia, 02.12.2010.-05.12.2010. (3 бода)
 23. *Study Visit Ecole Nationale Supérieure de la Police*, France, Technical Assistance and Information Exchange (TAIEX), 15.11.2010.-19.11.2010. године; (3 бода)
 24. *Conference on Amendments to the Republika Srpska Criminal Code - Hate Crimes*, Organization for Security and Co-operation in Europe, Mission to Bosnia and Herzegovina, Banja Luka, 13 October 2010. (3 бода)
 25. Eighth Biennial International Conference Policing in Central and Eastern Europe entitled „*Social Control of Unconventional Deviance*“, Unversity of Maribor Faculty of Criminal Justice and Security, Ljubljana, Slovenia, 22nd to 24th September, 2010. (3 бода)
 26. *Study Visit Hochschule der Polizei*, Stuttgart, Germany, Technical Assistance and Information Exchange (TAIEX), 10.05.2010.-13.05.2010; (3 бода)
 27. *Study Visit Lviv State University of Internal Affairs*, Lviv, Ukraine, 23.02.2010.-27.02.2010; (3 бода)

Члан комисије за одбрану докторске дисертације - члан 21. тачка 12.

28. Члан Комисије за одбрану докторске дисертације кандидата мр Стеве Иветића, под називом „*Модели организовања и функционисања међународних безбједносних организација на сузбијању тероризма*“, Одлука број 306-2/09 од 10.09.2009. године, Факултет за безбједност и заштиту, Бања Лука; (3 бода)

Члан комисије за одбрану рада другог циклуса - члан 21. тачка 14.

29. Члан Комисије за одбрану магистарског рада кандидата Вељка Спреме, под називом „*Корупција у Републици Српској, облици испољавања и модели супротстављања са посебним освртом на област правосуђа*“, Факултет за безбједност и заштиту, Бања Лука, 24.04.2013.; (2 бода)
30. Члан Комисије за одбрану магистарског рада кандидата Љиљане Комленовић, под називом „*Улога полиције у превенцији малолетничке делинквенције у Републици Српској*“, Факултет за безбједност и заштиту, Бања Лука, 04.10.2011.; (2 бода)
31. Члан Комисије за одбрану магистарског рада кандидата Радомор Кеча, под

називом „Тероризам као глобална безбједносна пријетња“, Факултет за безбједност и заштиту, Бања Лука, 31.05.2011.; (2 бода)

Менторство кандидата за заврши рад првог циклуса - члан 21. тачка 18.

32. Кандидат је под менторствима провео 54 завршна рада првог циклуса студија у Високој школи унутрашњих послова, Потврда о менторствима др Миле Шикмана, ВШУП, Бања Лука. Број 06/1-612-16/14 од 07.07.2014. године; (54 бода)

1.	Учешће на конференцијама, скуповима и едукација у иностранству	66
2.	Менторство кандидата за завршни рад првог циклуса	54

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 143

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручна књига издата од домаћег издавача - члан 22. тачка 3.

1. Шикман, М. и други (група аутора). (2008). *Детективска дјелатност - теоријски и практични аспекти по стандардима Европске уније*, Бања Лука: Дефендологија центар за безбједносна, социолошка и криминолошка истраживања. укупно 152 стр. СРП каталогизација: 343.123.12(497.6); ISBN 978-99955-22-04-9; COBISS.BH-ID 688920.
2. Пена, У., Шикман, М., Амиџић, Г. (2006). *„Приручник за припаднике физичког обезбеђења“*, Бања Лука: Удружење дефендолога Републике Српске, укупно 167 стр.; СРП каталогизација 351.74/75(035); MFN= 003635;
3. Вејновић, Д., Шикман, М., Радуљ, С. (2006). *Друштвени аспекти тероризма*, Бања Лука: Удружење дефендолога Републике Српске, укупно стр. 206. ISBN 99938-690-3-1; MFN= 003050.

Стручни рад у часопису националног значаја (с рецензијом) - члан 22. тачка 4.

4. Шикман, М. (2009). Проблеми различитог схватања појма организованог криминалитета, *Безбједност, полиција, грађани*, број 1/09, Бања Лука, стр. 89-116 (укупно 217), УДК: 343.982/985, ISSN 1840-0698;
5. Шикман, М. (2008). Самоубилачки тероризам, као безбједносна пријетња савременом свијету, *Безбједност, полиција, грађани*, Бања Лука, бр. 1/08: стр. 69-85; укупно 195 стр.; УДК: 323.28 (100); ISSN 1840-0698;
6. Вејновић, Д., Лалић, В., Шикман М. (2007). Comparative Analysis of the European Model of Private Security Services and the Private Security Sector in Bosnia and Herzegovina: Legal, Professional and Socioeconomic Aspects, *IPES Working Paper No 11*, <http://www.ipes.info/workingpapers.asp>;
7. Шикман, М. (2006). Појавни облици самоубилачког тероризма, *Безбједност*, Београд, бр. 04/06: стр. 620-632; укупно, УДК 328.28+343.614; УДК 343+351.74/75(05); YU ISSN 0409-2953;
8. Шикман, М. (2006). Појмовно одређење тероризма - институционалне и ванинституционалне дефиниције тероризма, *Безбједност, полиција, грађани*, Бања Лука, бр. 1/06: стр. 588-602; укупно 652 стр.; УДК: 323.28 (100); ISSN 1840-0698;
9. Шикман, М., Радуљ, С. (2005). Фактори међународног тероризма у БиХ, *Безбједност, полиција, грађани*, Бања Лука, бр. 1/05: стр. 152-161; укупно 208 стр.; УДК: 323.28 (497.6); ISSN 1840-0698;

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручна књига издата од домаћег издавача - члан 22. тачка 3.

1. Антонић, В., Шикман, М., Кулић, Д., Пелеш, Р. (2009). *Предузимање радњи доказивања у истрази под надзором тужиоца и законитост прибављених доказа – Модул 3*. Сарајево: Високи судски и тужилачки савјет БиХ. (3 бода)
- Стручни рад у часопису националног значаја (с рецензијом) – члан 22. тачка 4.**
2. Шикман, М. (2013). Структура и облици испољавања привредног криминалитета у Републици Српској. *Безбједност 2/2013*. Београд: МУП Р. Србије. УДК-343.53 (497.15) ISSN 0409-2953. (2 бода)
3. Шикман, М., Домузин, Р. (2013). Феноменолошка димензија привредног криминалитета. *Безбједност, полиција, грађани, бр. 3-4/13*. Бања Лука: Бања Лука: Министарство унутрашњих послова Републике Српске, стр. 1-20. укупно стр. 294. УДК 343.37+343.53, DOI. 10.7251/BPGBL34130012S, ISSN 1840-0698. (2 бода)
4. Шикман, М., Амићић, Г. (2013). Регрутовање кандидата за полицију. *Безбједност, полиција, грађани, бр. 1-2/13*. Бања Лука: Бања Лука: Министарство унутрашњих послова Републике Српске, стр. 1-15. укупно стр. 254. УДК 351.74/.73:005.96, ISSN 1840-0698; (2 бода)
5. Шикман, М., Амићић, Г. (2012). Развој и унапређење полицијског образовања у Републици Српској - пројекција развоја. *Безбједност, полиција, грађани, број 3-4/12*. Бања Лука: Министарство унутрашњих послова Републике Српске, стр. 1-18. укупно стр. 174. УДК 351.741:377.6(497.6 Република Српска), ISSN 1840-0698; (2 бода)
6. Шикман, М. (2011). Трговина људским бићима као дјелатност транснационалног организованог криминалитета. *Безбједност, полиција, грађани, број 3-4/11*. Бања Лука: Министарство унутрашњих послова Републике Српске, стр. 409-422. укупно стр. 506. УДК 343.431 (497.6), ISSN 1840-0698; (2 бода)

Трговина људским бићима је глобални феномен који снажно погађа државе у политичкој и економској транзицији или постконфликтном стресу, које су најчешће главне полазне земље за трговину људима. Овај феномен такође, погађа и економски развијеније земље које су углавном земље дестинације, као и земље транзита. Напросто, трговина људима данас представља транснационалну криминалну дјелатност, коју карактерише висок профит и безобзирност према жртви. Као таква, трговина људским бићима, обухвата "промет" женама, дјецом, мушкарцима, па и људским органима. "Тргује" се ради радне, сексуалне или пак какве друге експлоатације. Као трговци људским бићима појављују се, како добро организоване криминалне групе, укључујући и криминалне групе мафијашког типа, тако и слабије организоване криминалне групе. Основна карактеристика извирилица (криминалних организација) овог криминалног феномена јесте њихова међусобна повезаност, која је, прије свега, транснационалног карактера. Људска бића, третирају се као "роба" над којом трговци власнички располажу. Дакле, можемо говорити о трговини људским бићима као дјелатности транснационалног организованог криминалитета. С тим у вези, трговина људским бићима данас представља важно транснационално, регионално и национално питање. Због тога, трговина људским бићима није само питање од интереса за кривичноправну област као такву, већ је то примарно питање људских права, зато што се ради о дјелу које најозбиљније угрожава спектар заштићених људских права.

7. Шикман, М. (2011). Кривичноправна заштита од тероризма у Републици Српској и БиХ - II дио, *Избор судске праксе, Год. 19, бр. 9*. Београд: Глосаријум. УДК: 343.85:343.341 (497.6); 343.85:323.28(497.6). ISSN 0354-3226, COBISS.SR-ID: 184973836, стр. 66-69. (2 бода)

Кривичноправна заштита од тероризма у Републици Српској и БиХ подразумева кривичноправно третирање тероризма, укључујући кривичноправно инкриминисање понашања која сматрамо тероризмом, као и активности у вези са тероризмом.

затим кривичнопроцесно супротстављање тероризму, као и поступак издавања осумњичених, односно осуђених за тероризам. Тако су у Републици Српској и БиХ прописана кривична дјела тероризма и финансирања терористичких активности, а Кривичним законом БиХ и друга кривична дјела у директној вези са тероризмом. Такође, поред редовних радњи доказивања, ова кривична дјела се могу доказивати и примјеном посебних истражних радњи, што је експлицитно наведено одредбама које регулишу примјену посебних истражних радњи. Одредбе о издавању осумњичених, оптужених и осуђених лица заснивају се на савременим начелима међународног кривичног права, а Босна и Херцеговина је ратификовала и већи број конвенција којима се регулишу поједини видови међународне кривичноправне помоћи (екстрадиција, преузимање и уступање кривичног гоњења и слично). Поред наведеног, важно је споменути и међународноправне акте који се односе на супротстављање тероризму, а који су у значајној мјери извори домаћег законодавства, а од чије примјене зависи укупно супротстављање тероризму. Исто тако, нужно је споменути и перспективе када је у питању кривичноправна заштита од тероризма, а оне се, прије свега, тичу, с једне стране сталних тенденција ка заштити људских права и слобода, а с друге стране заштите националне и међународне безбједности од овог облика угрожавања. У том контексту, кључно је утврђивање "балансираног приступа" који подразумијева сразмјеру привремено ограничених људских права и слобода и угрожавања заштићених вриједности и интереса друштва и државе, укључујући и међународну заједницу.

8. Шикман, М. (2011). Кривичноправна заштита од тероризма у Републици Српској и БиХ - I део. *Избор судске праксе, Год. 19, бр. 7/8*. Београд: Глосаријум. УДК: 343.85:343.341 (497.6); 343.85:323.28(497.6). ISSN 0354-3226, COBISS.SR-ID:184973836, стр. 69-77. **(2 бола)**
9. Шикман, М. (2011). Коришћење информатора као посебне истражне радње у сузбијању криминалитета. *Безбједност, полиција, грађани, број 1-2/11*, Бања Лука: Министарство унутрашњих послова Републике Српске, стр. 1-27. укупно стр. 296. УДК 343.85, ISSN 1840-0698; **(2 бола)**
10. Шикман, М. (2010). Терминолошко одређење појма мафије и њене битне карактеристике. *Безбједност, полиција, грађани, број 3-4/10*, Бања Лука: Министарство унутрашњих послова Републике Српске, стр. 427-454. укупно стр. 632. УДК 351.74, ISSN 1840-0698; **(2 бола)**
11. Шикман, М., Јованић, В. (2010). Појам и испољавање прања новца као дјелатности организованог криминалитета, *Безбједност, полиција, грађани, број 1-2/10*, Бања Лука, стр. 81-100. укупно стр. 323. УДК 343.93:343.35, ISSN 1840-0698; **(2 бола)**
12. Шикман, М. (2009). Проблеми дефинисања тероризма - различита дисциплинарна схватања, *Безбједност, полиција, грађани, бр. 2/09.*, Бања Лука, стр. 39-58. укупно стр. 204. УДК 323.285. ISSN 1840-0698; **(2 бола)**
13. Шикман, Миле. Доказивање кривичних дјела која имају обиљежја организованог криминалитета: I део, *Избор судске праксе, год. 17, бр. 9* (2009), стр. 65-69. ISSN 0354-3226. УДК 343.14:343.9.022(497.6), COBISS.SR-ID 168742668; **(2 бола)**
14. Шикман, М. (2009). Проблеми различитог схватања појма организованог криминалитета, *Безбједност, полиција, грађани, број 1/09*, Бања Лука, стр. 89-116 (укупно 217), удк: 343.982/985, ISSN 1840-0698; **(2 бола)**

Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета (навести) - члан 22. тачка 22.

15. Кандидат је едукатор Центра за едукацију судија и тужилаца у Републици Српској, Ревидирана листа едукатора Центра за едукацију судија и тужилаца у Републици Српској од 11.07.2013. године, Бања Лука; **(2 бола)**
16. Кандидат је шеф Катедре криминалистичких наука у Високој школи

унутрашњих послова у Бањој Луци, Одлука о именовану, број 06/2-612-35-4/11 од 09.03.2011. (2 бола)

17. Кандидат је члан Радне групе за сарадњу Универзитета у Бањој Луци и Универзитета одбране у Београду, Одлука о именовану, број 02/04-3.927-27/12 од 12.04.2012. (2 бола)

18. Кандидат је учествовао у раду *Monyvala*, при Савјету Европе, (2009-2011.), као представник Министарства унутрашњих послова Републике Српске у делегацији БиХ, а у вези Извјештаја о поретку БиХ на путу ка ЕУ институцијама, (2 бола)

19. Кандидат је члан програмског комитета за безбједност Система државних контакт тачака за Оквирне програме ЕУ у БиХ (НЦП ФП БиХ). (2 бола)

20. Кандидат је учествовао у изради Закона о унутрашњим пословима, Рјешење о именовану Радне групе, број 04/1-052-185/11 од 24.06.2011. (2 бола)

21. Кандидат је учествовао у изради Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству унутрашњих послова, Рјешење о именовану Радне групе, број СМ-250/11 од 28.01.2011. (2 бола)

Сви напријед наведени радови се налазе у прилогу извјештаја.

УКУПНО: 43

Кандидат је од школске 2002/2003. године у наставном процесу на Високој школи унутрашњих послова Бања Лука. Од школске 2009/2010. године изводи наставу у звању професора Високе школе унутрашњих послова. За своје ангажовање на Високој школи унутрашњих послова у наставном процесу, од стране студената оцијењен је оцјенама (врлодобар) у школској 2012/2013. години и 2013/2014. години, па кандидату Комисија на основу члана 25. Правилника додјељује **20 бодова**.

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 63

Укупан број бодова послје посљедњег избора

Научна дјелатност кандидата: 387

Образовна дјелатност кандидата: 143

Стручна дјелатност кандидата: 63

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 593

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Увидом у документацију, односно након детаљног разматрања доспјелих пријава по расписаном конкурс у Комисија констатује сљедеће:

- Кандидат др Миле Шикман одговара условима Конкурса за избор за ужу научну област: Кривично право и Кривично процесно право на наставном предмету Организовани криминалитет, јер је његово научно, образовно и стручно стваралаштво претежно у оквирима ове научне области.

Анализирајући и оцјењујући цјелокупни рад др Миле Шикмана, а водећи рачуна о педагошким, стручним и научним потенцијалима, Комисија констатује:

- да је кандидат своје средње и високо образовање стекао у образовним институцијама (Средња школа унутрашњих послова у Бањој Луци и Полицијска академија у Београду), које су уско специјализоване за стицање најкомплекснијих

- знања из области спречавања и сузбијања криминала, што се односи и на проблематику организованог криминала;
- да је кандидат своје докторске студије урадио и одбранио из области Кривичног права и Кривичног процесног права, које одговарају ужој научној области за коју се бира;
 - да је кандидат испољио велику ангажованост у раду у свим сегментима ове научне области, прије свега у извођењу наставе у Високој школи унутрашњих послова у Бањој Луци, Факултету за безбједност и заштиту у Бањој Луци и Центру за едукацију судија и тужилаца Републике Српске, у Бањој Луци;
 - да наведени радови третирају значајна подручја наведене научне области Кривично право, Кривично процесно право и Организовани криминал, као и публикавање уџбеника „Организовани криминалитет“, који одговара научној области за коју се бира;
 - да је учествовао у раду комисија за одбрану докторске дисертације и магистарских радова, а активно води студенте у израдама дипломских радова, превасходно у области Кривичног права, Кривично процесног права и Организованог криминала;
 - да је у области високог полицијског образовања од самог почетка рада у Министарству унутрашњих послова Републике Српске;
 - да је у претходном периоду од избора 2009. године учествовао као професор Високе школе на предмету Организовани криминалитет, а од 2002-2009. године као асистент на овом предмету;
 - комисија је вредновала научну дјелатност кандидата (**387 бодова**), наставничке способности (**20 бодова**), образовну дјелатност кандидата (**143 бода**), стручну дјелатност кандидата (**43 бода**) што укупно представља **593 бода**.

На основу наведеног, Комисија једногласно сматра да др Миле Шикман посједује стручну и научну зрелост, како у области педагошког, тако и у сфери научног рада. Цјелокупан рад кандидата указује на то да посједује научно-истраживачко и педагошко искуство, а објављени радови имају значај за научну област за коју се бира, те тиме испуњава све услове за избор у наставно звање **доцента** предвиђено у члановима 77., 78. и 79. Закона о високом образовању Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/10) за ужу научну област: **Кривично право и Кривично процесно право на наставном предмету Организовани криминалитет.**

Бања Лука, септембар 2014. године.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

1. М. Симовић
Академик др Миодраг Симовић, редовни професор
Правни факултет, Универзитета у Бањој Луци
2. С. Бејатовић
Академик др Станко Бејатовић, редовни професор
Правни факултет Универзитета у Крагујевцу
3. У. Пена
Др Урош Пена, доцент
Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву